

BEDŘICH SMETANA

TAJEMSTVÍ

KOMICKÁ ZPĚVOHRA O TŘECH DĚJSTVÍCH

NA SLOVA

ELIŠKY KRÁSNOHORSKÉ

KLAVÍRNÍ VÝTAH SE ZPĚVY UPRAVIL

KAREL STECKER

K DRUHÉMU VYDÁNÍ PŘEHLÉDL

FRANTIŠEK PICKA

VIII. VYDÁNÍ

PRAHA 1943

HUDEBNÍ MATICE UMĚLECKÉ BESEDY

OSOBY

První obsazení:

Malina, konšel	bas	p. Mareš
Kalina, konšel	baryton	p. Lev
Panna Róza, sestra Malinova	alt	pí Fibichová
Blaženka, dcera Malinova	sopran	sl. Sittova
Vít, syn Kalinův, myslivec	tenor	p. Vávra
Bonifác, vysloužilce, Kalinův výměnkář	baryton	p. Čech ml. (Karel)
Skřivánek, zpěvák	tenor	p. Krössing
Mistr zednický	baryton	p. Stropnický
Hospodská	sopran	sl. Märzova
Jírka, zvoník	tenor	p. Šára
Duch fráter Barnabáše	baryton	p. Koubek

Konšelé, sousedé, susedky, hoši a děvčata. Mlatci. Chasníci zedniční.

Stíny a zjevení ve snu. Dudák.

Dějiště: Bezděz a okolí. Čas děje: Konec XVIII. století.

Po prvé provedeno v Novém českém divadle dne 18. září 1878,

řízením Ad. Čecha.

THE SECRET

(Synopsis)

Twenty years ago a neighbour Kalina loved a young girl named Rose Malina, and was really courting her. He was refused, however, though Rose loved him; he was too poor for her. In defiance he married another. But Rose was convinced that he had done that because he was untrue to her. She believed that because an old friar Barnaby had told her that he had confided a secret to Kalina through which the latter could win Rose. And as Kalina had failed to do so, he was manifestly unfaithful to her. At present Kalina is a widower and has a grown-up son while Rose is rather advanced in years and not yet married. And between the families of the Kalinas and Malinas there is an old feud breaking out into open enmity at every opportunity dividing the whole village into two hostile camps. Even today Kalina, who at all cost tries to preserve the reputation of being wealthy, has built himself a new house which is just being finished. Both hostile parties meet in front of the new house and here actually come to blows. In the course of the fight an old exsoldier, named Boniface, who had also been paying his attentions to Rose happens to find an old and mouldy scrap of paper that was concealed in the window-frame of the old house of Kalina. This piece of paper which comes from the old friar Barnaby is shown by Boniface to Kalina who learns from it that at a certain place in the old castle of Bezděz he might find a treasure. This communication is to remain a secret, but is soon proclaimed by the sexton by means of a megaphone from the church-tower, while Víték, the son of Kalina and Blaženka, the daughter of Malina, are whispering to each other the sweet secrets of their young love and arrange to meet at the procession to the castle of Bezděz the next day. Here the whole party meet and the secret love of the young couple by accident becomes known to the considerable indignation of all concerned. Kalina, who is about to dig for the treasure indicated by Barnaby, meets Rose who tries to prevent him from setting out on this dangerous enterprise, but Kalina, unwilling to court her while poor, resolutely steps into the underground passage. The rest of the party assemble in Kalina's house, engaged in hop-picking. Víték, who could win Blaženka only if his own father asked for her in his own place, says farewell to all, preparing to leave his home. At that moment loud knocks coming from a little old door leading into the room are heard. Shortly after Kalina appears in the open doorway without knowing how he had got into the room through the secret passage, and found here his treasure - Rose Malina. Thus the secret of friar Barnaby is solved and it follows now as a matter of course that Kalina asks Malina to let Blaženka marry his son Víték. Thus all ends in complete harmony.

OBSAH

O UVERTURA 11

Jednání I.

Výstup 1. SBOR MLATCŮ: Žitko krásné	19
<i>(Později panna Róza a Bonifác. Pak Kalina)</i>	
Výstup 2. <i>(Předešli, mistr zednický, zedničtí chasníci, Malina, hospodská)</i>	
BONIFÁC: Teď, mistře, teď	29
Výstup 3. <i>(Předešli, Skřivánek. Později Róza)</i>	
SKŘIVÁNEK: Aj! tu je živo	40
Výstup 4. <i>(Předešli. Vstoupí dudák)</i>	
MALINA: Hleďme, dudy	59
Výstup 5. <i>(Předešli, Blaženka, Vít. Pak Róza)</i>	
BLAŽENKA: Ach, tatínku!	67
Výstup 6. <i>(Vít, Bonifác. Později Kalina)</i>	
BONIFÁC: Tak, já se rvu	70
Výstup 7. <i>(Bonifác, mistr zednický)</i>	
MISTR ZEDNICKÝ: Kdež konšel Kalina?	73
Výstup 8. <i>(Mistr zednický, hospodská, zvoník Jirka, sousedky)</i>	
MISTR ZEDNICKÝ: Což taký spěch	75
Výstup 9. <i>(Vít, Blaženka, Jirka a Skřivánek)</i>	
VÍT: Zda už je zde	78

Jednání II.

PŘEDEHRA	84
Výstup 1. <i>(Kalina samotén)</i> Jsem žebrák!	85
Výstup 2. <i>(Kalinův sen. Duch frátera Barnabáše; rej duchů)</i>	
DUCH FRÁTERA BARNABÁŠE: Ven, ven, ven	93
Výstup 3. <i>(Předešli. Za scénou Skřivánek, družičky a průvod)</i>	
SKŘIVÁNEK <i>(za scénou)</i> : Matičko Boží	95

Výstup 4. <i>(Blaženka, později Vít)</i>	
BLAŽENKA: Jak, mé potěšení, Vít	99
DUETO: Všecko je tvoje	100
BLAŽENKA: Kdy slyším jen tvého rohu pění	105
VÍT: Ty sladká očka klopiš	110
Výstup 5. <i>(Předešli, Bonifác, družičky [za scénou]. Později Róza, Malina, Kalina, Skřivánek, mistr zednický a celé procesí)</i>	
BONIFÁC: Toť podívání pěkné	112
VÍT: Zač mě hanobíte?	128
RÓZA: Tebe, svou radost	130
ENSEMBLE: Ó, klamně domnění	133
RÓZA: Tak plane láska pravá!	148
Výstup 6. <i>(Róza, Bonifác)</i>	
BONIFÁC: Já, panno Rózo	150
Výstup 7. <i>(Róza, Bonifác, Kalina)</i>	
KALINA: Jsem hotov, odhodlán	155

Jednání III.

Výstup 1. <i>(Malina, mistr zednický. Blaženka, Róza. Skřivánek, Bonifác. Děvčata, sousedky, hoši a sousedé)</i>	
SBOR: Rádi a veselí	160
BLAŽENKA: Což ta voda s výše strání	164
Výstup 2. <i>(Předešli. Blaženka a Vít)</i>	
BLAŽENKA: Ach, teto, smí sem Vít?	174
SKŘIVÁNEK: Aj, k čemu, bratře, strachy máš?	181
Výstup 3. <i>(Róza, Kalina)</i>	
RÓZA: Ha, on to jest	184
KALINA: Ó, jak jsem bloudil	185
Výstup 4. <i>(Předešli, Malina, zedník, Skřivánek, Bonifác, Blaženka, Vít a sbor)</i>	
SBOR: Co se tu děje?	187

Ouvertura.

Upravil K. Stecker.

Piano.

Largo. (♩ = 50.)

ff *p* *sf* *p*

sf *p* *sf* *p* *sf* *p* *sf* *p* *sf* *p* *sf* *p*

cresc. *ff* *riten.* *p* Allegro vi-

vo. (♩ = 132.)

p *sf* *cresc.* *ffz* *ffz* *p* *p*

p
ffz *ff* *p* *dim.* *p*

p
p

p

p *p* *pp dolce*

p *dim.*

pp *pp* *cresc.*

First system of musical notation. The right hand features a complex melodic line with many accidentals and slurs. The left hand provides a steady accompaniment of chords. A dynamic marking of *p* (piano) is present in the right hand.

Second system of musical notation. The right hand continues with intricate melodic patterns. The left hand has a more active role with moving lines. Dynamic markings include *sfz* (sforzando) and *p* (piano).

Third system of musical notation. The right hand has a melodic line with some slurs. The left hand features a prominent, sweeping melodic line. A dynamic marking of *f* (forte) is visible.

Fourth system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs. The left hand continues with a moving accompaniment.

Fifth system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs. The left hand has a moving accompaniment. Dynamic markings include *cresc.* (crescendo) in both hands.

Sixth system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs. The left hand has a moving accompaniment. Dynamic markings include *ff* (fortissimo), *sfz* (sforzando), and *p* (piano).

8.....

p *ff* *p* *ff* *p*

p *piu p*

l.r. *piu p* *l.r.* *dolce pp*

8.....

dim. *dim.* *pp*

ppp *f*

ppp

Moderato. (♩ = 96.)

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains a whole rest. The lower staff is in bass clef and features a rhythmic pattern of eighth notes with accents, starting on a G4 and moving through various intervals.

The second system continues the piece. The upper staff has a whole rest. The lower staff continues the eighth-note pattern, with a dynamic marking of *f* (forte) appearing in the second measure.

The third system shows the upper staff beginning to play a melody of quarter notes. The lower staff continues with eighth notes. A dynamic marking of *f* is present at the start of the system.

The fourth system features more active melodic lines in both staves. The upper staff has a series of quarter notes, and the lower staff has eighth notes. There are several accents and dynamic markings throughout.

The fifth system is characterized by dense chordal textures in both staves. The upper staff has a series of chords, and the lower staff has a complex accompaniment of eighth notes.

The sixth system concludes the page. The upper staff has a melodic line with accents. The lower staff has a rhythmic accompaniment. A dynamic marking of *cresc.* (crescendo) is written above the lower staff.

First system of musical notation, featuring treble and bass staves with complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *ff*.

Second system of musical notation, featuring treble and bass staves with complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *sffz*, *sfz*, and *ff*.

Third system of musical notation, featuring treble and bass staves with complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *sempre ff*.

Fourth system of musical notation, featuring treble and bass staves with complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *8*.

Più mosso. (♩ = 132.)

Fifth system of musical notation, featuring treble and bass staves with complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *fff* and *ff*.

Sixth system of musical notation, featuring treble and bass staves with complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *8*.

8.

8.

sfz

Più mosso. (♩ = 138.)

8.

ff

w

8.

sfz

dim.

sempre

Più mosso. (♩ = 144.)

p

p

poco a poco crescendo

The image displays a page of musical notation for piano, consisting of seven systems of staves. Each system contains a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. The first system features the instruction *sempre crescendo*. The second system includes a repeat sign and a fermata. The third system contains several slurs and accents. The fourth system has a repeat sign and a fermata. The fifth system includes dynamic markings *ff* and *fff*. The sixth system features a dynamic marking *sfz* and a repeat sign. The seventh system includes dynamic markings *sfz* and a repeat sign. The page concludes with a double bar line.

Jednání I.

Městys pod Bezdězem. Náměstí. Vlevo v předu nově vystavěný dům, na něm u krovu kytka; pak radnice. Vpravo v předu Malinův dům, před ním zahrádka, v ní lavička; pak hospoda se štítem; otevřená stodola. V pozadí věž kostelní s pavláčkou a starožitná brána; za nimi viděti v dálce oba Bezdězy. Uprostřed náměstí kašna. Před novým domem zednické truhlíky a t.d., před hospodou prázdné sudy.

Výstup I.

(V stodole mlátí mlatici (mužští i ženské.) — Později panna Róza a Bonifác. Pak Kalina.)

Sbor mlaticův.

Allegro commodo. (♩ = 88.)

(Cepem na jevišti, za oponou.) (▼ silný, > méně silný úhoz.)

Cepy.

PIANO.

(Opona se zdvihne.)

SOPR. *mf*
ALT.
Sbor: Ži...tko kra - sné, bu...de
TEN. *mf*
BAS.

dimin. *p*

dimin. *p*

Ne-ní vša_dy po-že-hná-ní. ne-ní vša_dy, vzal ho
 při-val s hor i strá-ní; kdo vše z po-le skli-dil do-mů,
 má svou žeň i ště-stí k to-mu, má svou žeň i ště-stí
 k to-mu. Kěž má-me vši-ckni, a všem ho je dost,

m. s. simile al'

bo-ží ten dá-rek a spo-ko-je-nost', a spo-ko-je-nost'.

(Panna Róza, nesouc ucháč a pecen, vystoupí z Malinova domu v pravo. Z nového domu v levo přiskočí k ní Bonifác a chce jí bráti ucháč z rukou.)

Bonifác.

Ó panno Ró-zo, po-moň bych tak

Róza: (odvrátí se hrdě od něho; k mlatcům:)

Bonf. (k Róze.)

rád! Tu sva-čte! po-tom k prá-ci na-po-řád! Ten pych! proč tak mou

(Mlatci přestanou mlátit; vezmou od p. Rózy ucháč a pecen, usadí se a svaží.)

Moderato. (♩ = 80.)

lá-sku od-bý-vá-te? Snad strý-ce Ka-li-nu přec je-ště vsr-dci má-te!

Róza : (rozhořčena) Bon.

Já?!_ že mám v sr_dci Ka_li_nu?!_ Má žár_li_vost' má by_strý zrak: ba vím to,

Róza.

vím, — že je to tak! Vy blá_ho_vý! již dva_cet let, co o_pa_dal té lá_sky

(hněvivě.)

květ a v zá_šti trn se pro_mě_nil, _vždyť Ka_li_na se sji_nou o_ze_nil!

(Kalina kráčí zamyšleně z pozadí šikmo přes jeviště k radnici; potká se z Rózou; hrdě a neuctivě ji pozdraví.)

(Róza bez poděkování vzdorně se od něho od-vrátí.)

(Kalina vejde do radnice.) Bon.

Byl u vás od_byt kvů_li gro_ši, byl chud,

espress.

ó vý_či_tka to nej_kru_tší! i roz_hně_val se kvů_li ko_ši, a vzal si

na - vzdor dí - vku nej - chud - ší. Však me - zi vá - mi ta - to zášť -

p já vím to do - bre, to' jen plášť, vždyt' prů - po - víd - ka dá - vno pra - ví, že sta - rá lá - ska
rit.

Più allegro.
Róza.
Ha, lá - ska! ni - kdy ne - by - lo jí v něm!
ne - re - za - ví!
Bon.
Kdo by to mo - hl ří - ci? -

sfz *lento* *Largo.* (♩ = 72.) (pokřižuje se) *p*
Ten, je - ž dá - vno kry - je zem - Ne - bož - tík frá - ter
Aj kdo?
lento *Largo.* (♩ = 72.) *f* *pp*

Bar-na - báš! Šel do hro_bu s tím ta_jemstvím, proč
 (pokřížuje se)
 A jak? a co?

Moderato (♩ = 69.) *mf* 3
 Kalinu zvu zrá_dcem svým. Ó, že mi lá - sku lhal
 Když on vám lá_sku

a zrá_dně při - sa_hal a ne_měl ci - tu pro mě, když jsem vněj vě - ři - la,
 lhal a zrá - dně při - sa - hal, přec_měj - te ci - tu pro mě! kéž

jej lá - skou bla - ži - la, tak sla_dce ne - vě - do_mě;
 by - ste, roz - mi - lá, mé lá - sce vě - ři - la, jest věr - na ne - o - blo_mně!

ó za to hněv a vzdor i věčnou zášť a spor jsem vse_la me_zi svůj i

Naň sy_pte hněv i vzdor i věčnou zášť i spor a ne_ná_vid'te

je_ho rod, a nic již ne_zlo_mí mé zá_šti hrot!

so_ka mé_ho rod, toť do_bře tak, naň so_čte o pře_kot;

jsem vse_la me_zi svůj i je_ho rod, a nic již ne_zlo_mí mé zá_šti

a ne_ná_vid'te so_ka mé_ho rod, toť do_bře tak, naň so_čte

hrot a nic již ne_zlo_mí mé zá_šti hrot!

o pře_kot, toť do_bře tak, naň so_čte o pře_kot!

poco ritard.

poco ritard.

poco ritard.

f *espressivo*

On ne_měl lá - sky pro mě!

Jen měj - te lá - sku pro mě!

cresc.

p (rozhorlena vejde do Malinova domu v pravo.)

On ne_měl, on ne_měl lá - sky pro mě!

Jen mějte lá - sku, lá - sku pro mě!

p *f*

Bonif. (za Rózou.)

Haň so_ka mé_ho! to ti promi_nu! co nejhor_ší_ho

fz *tr* *l.r.*

mo_hu, je - ště spí_skám, bych po_štval Ka - li - nu i Ma - li - nu

(pozorně hle-
a v kalné vo - dě lo - vil; sám tě, sám tě zí - skám!

dí k radnici.) *Bonf. f*
Hoj, pozor!

Moderato. (♩ = 80.)

Bonf. mf (jde k novému domu vlevo a kývá do vrat.)
Stůj - te po - ho - to - vě ta - dy!

Ted' jde náš Ka - li - na! Jdou pá - ni zra - dy!

Výstup II.

(Předešli. Z nového domu v levo vystoupí mistr zedník s kytkou v ruce, za ním několik chasníků zednických v šatu zrovna z práce; postaví se slavnostně před novým domem. Z radnice vystoupí Kalina a Malina, nepřátelsky od sebe odvráceni. Za Kalinou jde řádka koňselů do pozadí jeviště, kdež se spolu rozžehnavají; za Malinou jde taktéž řádka koňselů přímo přes jeviště k Malinovu domu, kdež v hloučku hovoří. Oba hloučky se tváří proti sobě co možná okázale, cize. Hospodská vykukuje ze dveří hospody. Znenáhla přicházejí rozliční sousedé a sousedky se dívat.)

Kalina

mf
(obratí se) Nu

Bonifác (šeptem k zedn.)

(Kývá a volá za Kalinou.)

pp
Teď, mi-stře, teď!

f
Hej, strý-če, hej! tu če-ká kdos!

(Mistr zedn. předstoupí, Kal. jde mu něco málo vstříc.)

sly-šme jej!

(Mal. posměšně si je měří)

Mal.
(Vzkřikne na mlatce.) *f*

Vy do prá-ce a ne-kou-kat,

dům váš, pa-ne kon-še-li, jak vi-dí - te, je pod krovem:
ky rozdělí se na dvě strany.)

dež pánbůh, by - chom vi - dě-li, že jest vám šťa-stným do-movem!

TEN.
Strana Kal: Dež
BAS.

Dež bůh!

in 8va basso

Nu já řku a - le, je to krá - sa!

bůh! dež bůh! dež bůh, dež bůh!
dež bůh! dež bůh! dež bůh!

jen hled'te, co to za domek! Stůž na vě-ky, a v něm at' já - sá i za sto let, i

cresc. *f* *mf* *p* *fz* *con espres.* *mf*

za sto let váš po-to-mek, váš po-to-mek! Ba je to do-mek ja-ko

klí - cka, i sí - ně, ko - mo - ra i pí - cka i kul - na, dvůr i sý - pka:

vše - cko přeč! Nu je to do-mek, já řku, ja-ko klec, nu je to do-mek, já řku,

ja-ko klec!

TEN.
Strana Kal: Ba je to do-mek ja-ko klec, ja-ko klec, ja-ko klec, ja-ko

BAS.
ja-ko klec, ja-ko klec, ja-ko klec, ja-ko klec,

f

Bud' vám v něm hoj-ně po-že-hná-no, i sy-no-vi i vnoučkům ště-stí dá-no,

più p

klec! Bud' vám v něm po-že-hná - no a mno-ho

ja-ko klec! *più p*

sfz *p*

f

a dá - li pán bůh: na sta-ro-sti čas, at' vám v něm

ště-stí dá - no! na sta-ro-sti čas,

Più lento ma espress.

Più lento ma

sfz *p*

non troppo.

hodná žín-ka vlá-dne zas! at' vám v něm hodná žín-ka vlá - dne zas!

at' vám v něm žín - ka vlá - dne zas!

non troppo.

Tempo I.

p

Moderato.

(Kalina sáhne do kapsy pro sáček. Bonifác vezme od mistra kytku.)

Kal. (rozdávaje okázale zedníkům peníze.)

Zde ně-co za to do-bré prá-ní,

Moderato.

at' zvi-te, že již ne-ní Ka-li-na, jak před dva-ce-ti lé-ty, chu-di-na! Più allegro.

Più moderato.

Mal. (ke svým.)

Kal.

Jen sly-šte! ja-ké vy-chlou-bá-ní! Più mod. žín-ka?! ted'snad ne-do-stal bych košem, když

Allegro moderato. (♩ = 100.)

Mal. (vytáhne sáček. Potměšile.)

za-cin-kal bych gro-šem! Hoj, mla-tci! ne-chte vše-ho již a pojď-te pít! Jest

Allegro moderato. (♩ = 100.)

(Mlatici chvátají k hospodě.)

(vytáhne druhý svůj sáček.)

Kal.

(Hospod. přiběhne k němu.)

po ob-žin-kách, a-le což mi o ten groš?! Vy, ho-spod-ská! Sem at' se sto-ly

Mal. (s druhé strany.)

sta-ví! Já dám si při - pit na své zdraví! Sem, ho-spodská,

sem, sem kor-be-le, sem! já zvu těž pá - ny kon - se - le!

Kal. (opět se své strany.) (Hospodská lítá sem i tam.)

Hosp.

Vy, ho - spodská! ať je to hned-ky! a ta-ké ži-dle pro sou - sed-ky! Hned,

Hosp.

hned, pá-ni, hned, hned, hned! ach jsou to tru - dy!

Kal.

Mal.

Jen rychle! Nic tam! vše - cko tu - dy, jen ry - chle,
Tam je to panský, u všech všu - dy! My se - dnem tře - bas

kam je - nom dřív? já ne vím ku - dy, hned, hned, ach to jsou trudy!

nic tam, vše - cko tu - dy, všechno tu - dy! Jen ry - chle!

na ty su - dy, u všech všu - dy! Tam je to panský, my se - dnem třeba s

(Hospodská mezi tím snáší stoly, židle a korbele na obě strany. Zedníci a Bonifác pomáhají snášeti na jednu a mláti na druhou stranu. Kalinova strana usadí se před novým domem, z části na trakařích, truhlících i také na židlích, strana Malinova před hospodou i před domem Malinovým na sudech a lavicích.)

kam jenom dřív, já ne vím ku - dy, hned, hned, pá - ni, hned, hned,

nic tam, vše - cko tu - dy, všechno tu - dy! *più f* a pošle - te sem ta - ké

na ty su - dy, u všech všu - dy, tam je to panský, my sednem třeba s na ty

Più mosso. (♩ = 120.)

hned, pá - ni, hned, hned, hned!

du - dy, a pošle - te sem ta - ké du - dy!

su - dy, my se - dnem třeba s na ty su - dy!

TEN. (připíjejíce si)

Strana Malinova. At' ži - je kon - šel

BAS. (připíjejíce si)

Più mosso. (♩ = 120.)

ff

(připíjejte si.)
TEN. *ff*

Strana At' ži - je kon - šel Ka - li - na! Bud'

Kalinova. Ma - li - na! Bud' Ma - li - no - vi vše - ho zdar!

(připíjejte si.)

cresc.

Ka - li - no - vi na sto jar! At' ži - je kon - šel

At' ži - je kon - šel Ma - li - na!

Bonf. (ku Kalinovi)

Nuž ro - zve - sel se, strý - če, ta - ky, vždyt'

Ka - li - na!

fz *dim.*

Poco-meno mosso
(s korbelem na sudě v největším pře-

Mal.

na nás kou - káš ja - ko mra - ky!

Hoj!

ve - se - lost' je

Poco meno mosso.

du.)

Kal.

ži - vot náš! kdo's mo - rous, hří - šnou du - si máš!

Kdo

zni - če - ho si svo - je zved, ten snad je víc, ba ten je víc, než v ho - to - vém kdo

Mal.

hní - zdě sed!

accelerando

Ha

Strana Kalin: Ba ten je víc, ba ten je víc, než v ho - to - vém kdo hní - zdě sed!

ten je nic, ha ten je nic, kdo zdě - dil po svém ta - tí - ku jen ví - tr v prá - zdném

(Obě strany vyzývavě)

TEN.

Str. Mal. Ba ten je nic, ba ten je nic, kdo zdě - dil po svém ta - ti - ku jen

Mal. BASI. py - tli - ku!

f *crescendo*

Più mosso. (♩ = 132.)

Ba ten je víc! Ba ten je víc!

povstanou proti sobě.)

ví - tr v prázdném py - tli - ku. Ba ten je nic! Ba

Più mosso. (♩ = 132.)

At' ži - je kon - šel Ka - li - na! At'

ten je nic! At' ži - je kon - šel Ma - li - na!

ff

ži - je kon - šel Ka - li - na! kon - šel Ka - li - na! kon - šel

At' ži - je kon - šel Ma - li - na! kon - šel Ma - li - na!

Výstup III.

(Předešli. Z pozadí vchází Skřivánek. Později Panna Róza.)

Skřivánek.

Aj! tu je ži - vo! tu je

Ka - li - na, Ka - li - na, Ka - li - na!

kon - šel Ma - li - na, Ma - li - na!

Allegro.

ži - vo! Zla - té li - di - čky, zla - té li - di - čky, snad kou - pí - te si ta - ké

Allegro.

(vykládá je.)

písničky? Tu ta je na po.vo.deň, ta zde na lá_sku!

Mal. *mf*

Chceš novou pí-seň složit

Nu, za ma-li_čkou po_mlá_sku!

Kal. (zhurta.)

Sem, Skři_ván_ku! sem, (dá mu peníz.)

nám? Však o čem, to ti po_še_ptám!

più p

fz

(Skr. vezme od něho také peníz.)

Mal. (stranou ke

mně no_vou pí-seň slož! Vždyť o_de mne snad ta_ké pla_tí groš!

Moderato. (♩ = 104.)

fz

Mal. (Stranou ke

Skřivánkovi dávaje mu připít.)

Lento. (♩ = 52.) (komickým výrazem.)

Tempo I.

Kal. (stranou ke

Ty budeš zpívat: kve_te Ka_li_na!

Lento. (♩ = 52.)

Tempo I.

Skřivánkovi dávaje mu připít.) Lento. Skřiv. (komickým pathosem)

Ty bu-deš zpí-vat: Zra-je Ma-li-na! Nu

Lento. *pp*

Tempo I.
(důvěrně kývá na obě strany.)

do-bře, do-bře, a-le kte-rou dřív?

Strana Kal. Tu na-ši, tu

Strana Mal. Tu na-ši, tu na-ši,

Tempo I.

f *cresc.*

Moderato.

Nu, na o-bě jsem stej-ně kýv, to do-hro-ma-dy

na-ši, si-ce bě-da to-bě!

si-ce bě-da, bě-da to-bě!

Più moderato.

fz *p*

(Postaví se doprostřed mezi obě strany, zamýšlen chvíli, chopí se kytary a začne:)

slo-žím o-bě! Róza (vyjde před dům a poslouchá.)

Andante non troppo. (♩ = 56.)

Skriv. *fz*

1. Ó slyš to, pře-da-le-ký svě-te,
2. Ó je to pře-ža-lo-stně

k plá - cí,

Kytara. *fz*

Andante non troppo. (♩ = 56.)

1. jak v ob-ci ka-li-na nám kve-te!
2. když zá-šti do sr-dce se

- ó sly-šte, ši-ro-ši-ré kra-je,
to há-dě je-do-vý má zo-bec

vtá - čí!

1. jak v mě_ stě , ma - li - na nám zra - je! Chtěl krá - snou pannu
 2. a pí - chá, ští - pá ce - lou o - bec! Neb co chce v obci

The first system of the musical score features two vocal staves and a piano accompaniment. The vocal staves contain two lines of lyrics. The piano accompaniment includes dynamic markings such as *fz* and *f*, and a tempo marking *dolce*. The music is in a key with one sharp (F#) and a 4/4 time signature.

1. mlá - de - nec, však do - stal ko - šem na ko - nec, že chud byl, že chud byl,
 2. Ka - li - na, to ji - stě zvrá - tí Ma - li - na! kdy s Ma - li - nou, kdy s Ma - li - nou

The second system of the musical score continues the vocal and piano parts. It includes dynamic markings like *cresc.* and *f*. The piano accompaniment features a *cresc.* marking. The lyrics are in two lines, with the second line starting with a different vocal line.

1. chu - dou so - bě vzal, a na pr - v ní se roz - hně - val,
 2. jde ob - ce půl, šve Ka - li - na naň vo - sí úl,

The third system of the musical score concludes the page. It features two vocal staves and a piano accompaniment. The piano accompaniment includes dynamic markings such as *f* and *fz*. The lyrics are in two lines, with the second line starting with a different vocal line.

f *rit.* 1. a na pr - v ní se roz - huě - val!
2. š tve Ka - li - na naň

2. vo - sí

rit. 1. *à tempo* 2.

sfz *p rit.* *più p*

Più Allegro.

ú! Kal. *f*
Ty kři - klou - ne! což chtěl jsem, bys mi lál?

Mal. sfz

Jen nech - te ho! tu pij a

Più Allegro.

p *sfz*

Jen zpí - vej dál!

Mal. sfz

Strana Mal. Jen zpí - vej dál!

MUZŠTÍ.

Più mosso. (podává Skřiv. korbel.)

zpí - vej dál!

ZEN. f

Jen zpí - vej dál!

f

Jen zpí - vej dál!

Più mosso.

f *crescendo*

Tempo I. Skřiv. (napije se a oddychnuv si zpíva.)

f *sfz*

Kytara. Ó sly - šte pře - mi - lost - né

Tempo I.

f *p*

přá - - ní, a do - brých du - ší na - ří - cá - - - ní,

proč zá - ští ted' už nej - de stra - nou? ont' vdo vcem, o - na je - ště pan - nou! Mlč, *Róza.*

crescendo

prostěký mlč!

Bonf.

Mlč, *Mal.* pro - sto - ře - ký mlč!

Dál, jen dál, jen dál!

ŽEN.

Strana Mal. Dál, jen dál!

MŮŽŠTÍ.

Kytara. SOLO.

ff

Più Allegro. Róza. *f* *>*

Mlč! Mlč, pro-sto-ře-ký!

Skřiv. *f* *>*

Co zme-ška-li jsou v mla-do-sti, at' na-hra-dí si v ra-do-sti; Mal. Jen

Bonf. *f* *>*

Mlč! Mlč, pro-sto-ře-ký!

Più Allegro. *p dolce.*

f (rozhořčeně.)

Už a-ni slo-va!

cresc. *cresc.* *f* *>*

nic ji-né-ho, nic ji-né-ho, nic ji-né-ho v tom ne-vě-zí,

dál!

Kal. *f* *>*

Už a-ni slo-va!

Bonf. *f* *>*

Už

più p

Sbor. Ten to, ten to chy-tře stá-čí!

più p

Ten to, ten to chy-tře stá-čí!

Tym. trem.

Skřiv. *f* *rit.*

Bonf. jen sta - rá lá - ska zvi - tě - zí, jen sta - rá lá - ska
 Mal. (s plecháčem v ruce.) *rit.*
 a - ni slo - va! Ba to je pra - vda! je to

Ten to

p *rit.*

fz *rit.*

À tempo ma lento. *Allegro moderato. (♩ = 80.)*

Roza. *f*
 Už a - ni slo - va!

zvi - tě - zí!

Kal. *f*
 sko - ro, sko - ro k plá - či! Už a - ni slo - va!

Bonf.
 Už a - ni slo - va!

chy - tre stá - čí!

À tempo ma lento. *Allegro moderato. (♩ = 80.)*

p *sf*

Mal. (k Skřivánkovi.) (obejme jej.)

Pojď sem! já chci tě o - bejmout! Tys' do - bře zpí - val! u - miš sr - dcem

espress.

hnout, jsem tím dnes ob-měk-čen tak zvlášť, vždyť vě-ru ne-vím, proč ta

zášť? Nu, Ka-li-no! když v tom nic ne-vě-zí, at' te-dy sta-rá

Róza (prudce táhne Malinu zpět.)

Bra-tře, zpát-ky!

(rozveselen a přátelsky.)

lá - ska zví-tě-zí! Nu, Ka-li-no! Bonf.(táhne žárlivě

Strý-če!

Sbor. Nic ji-né-ho v tom ne-vě-zí, jen sta - rá lá - - - ska, jen

cresc.

bra-tře, zpát_ky!
(vymkne se Róze; ke Kalino-
vi, ukazujo na nový dům)
Kalínu zpět) Nu, Ka-li-no! Máš he-zkou bud-ku, máš kam u-vest
zpát_ky! Strý-če, zpát_ky!
sta-rá lá-ska zví-tě-zí!

Kal. (zuřivě vyšku-
pa-ní, nu za-vřem o-čko, máš-li dlou-žek na ní! Já?!-
bne se Bonifáci.)
dloužek?!- dloužek?!- Tak mě po-ha-nit!

Allegro non molto. (♩ = 72.)
Kal. *mf*
O ne-vě-stu, blá-ho-vý, je-ště ne-ří-kal jsem vám; ne-jsem bo-háč ta-ko-vý,
Allegro non molto. (♩ = 72.)

Róza. (Ke Kalinovi.)

pan-ny Ró-zy ne-žá-dám! Ne-my-sle-te, blá-ho-vý, že snad na-bí-zím se vám!

Mal. (ke Kalinovi.)

va-ši fa-leš, Bůh to ví, o-de dá-vna do-bře znám! Jak se dur-dí, blá-ho-vý, myslím,

že mu ne-be dám, on však blá-zen ho-to-vý po-ka-zí si vše-cko sám!

Skřiv. *poco a poco accel.*

A já chu-das blá-ho-vý my-slel, že je po-ro-vnám!

ŽENSKÉ. *poco a poco accel.*
Sbor. To-tě zma-tek ho-to-vý, smluv-te pak se,

MUŽ. *p*
To-tě zma-tek ho-to-vý,

poco a poco accel.

Mistr zedn. (k hospodské.)

mf Jak se pý - ří, blá - ho - vý, přec je dlu - žen, vím to

Bonf. (k sobě.)
Vše si zka - zil, blá - ho - vý, je - ště po - pí - chnu ho sám!

blá - ho - ví!

smluv.te pak se blá - ho - ví!

ac

Hosp. (k mistru.)

Je to pý - šek blá - ho - vý, ště - stí od - há - ní si sám!

Skřiv. A já chu - dás blá - ho - vý

sám! dva - nácet set, ba Pán Bůh ví, dlou - ho - li mu

Mal. Jak se dur - dí, blá - ho - vý! jak se dur - dí,

čím jí hů - ře vy - po - ví, tím se při tom lé - pe mám.

to - tě zma - tek ho - to - vý,

To - tě zma - tek ho - to - vý,

8.

ce - le - ran - do

Tempo I.

ště - stí od - há - ní si sám!

ny - slel, že je po - ro - v - nám!

če - kat mám!

Kal.

O ne - vě - stu, blá - ho - vý, ještě ne - ří - kal jsem vám!

jak . se dur - dí, jak se dur - dí blá - ho - vý!

tím se při tom lé - pe mám!

smluv - te pak se, blá - ho - ví!

Tempo I.

ne - jsem bo - hác ta - ko - vý,

pan - ny Ró - zy ne - žá - dám,

pan - ny Ró - zy ne - žá - dám,

Più mosso. (♩ = 132.)

Róza. *ff* Va - ši fa - leš, Buh to ví, o - de dá - vna do - bre znám, va - ši fa - leš,

Hosp. *ff* Je to pý - šek blá - ho - vý, ště - stí od - há - ní si sám, je to pý - šek

Skřiv. *ff* A já chu - d'as blá - ho - vý, my - slel, že je po - ro - vnám, a já chu - d'as

Kal. pan - ny Ró - zy ne - zá - dám!

Mal. *ff* On však blá - zen ho - to - vý, po - ka - zí si vše - cko sám, on však, blá - zen

Bonf. *ff* Vše si zka - zil, blá - ho - vý, je - ště po - pí - chnu ho sám, vše si zka - zil,

Mistr zedn. *ff* Jak se pý - ří, blá - ho - vý, přec je dlu - žen, vím to sám, jak se pý - ří

To - tě zma - tek ho - to - vý, to - tě zma - tek ho - to - vý! smluvte pak se,

Più mosso. (♩ = 132.)

ff

Bůh to ví, o - de dá - vna do - bře znám, o - de dá - vna, o - de dá - vna do - bře
 blá - ho - vý, ště - stí od - há - ní si sám, od - há - ní si, od - há - ní si ště - stí
 blá - ho - vý, my - slel, že je po - ro - vnám, my - slel, že je po - ro -
 ho - to - vý, po - ka - zí si vše - cko sám, po - ka - zí si, po - ka - zí si vše - cko
 blá - ho - vý, je - ště po - pí - chnu ho sám, po - pí - chnu ho, po - pí - chnu ho je - ště
 blá - ho - vý, přeč je dlu - žen, vím to sám, přeč je dlu - žen, přeč je dlu - žen, vím to
 blá - ho - ví, smluv - te pak se, blá - ho - ví, smluv - te pak se,

The score is written for voice and piano. The voice part consists of seven staves, alternating between treble and bass clefs. The piano accompaniment is shown at the bottom in grand staff notation. Dynamic markings include *dim.* (diminuendo) and *p* (piano). The lyrics are in Czech.

znám!

sám!

v nám!

sám!

sám!

blá - ho - ví!

crescendo

Kal. *mf* Vy jste mi vy - čtla fa - leš, pan - no?

Róza. *f* Ó fa - leš, dá - vnou fa - leš!

sf

Kal.

A kdo to byl, ten lži-vý rá-dce váš?

Lento.

Róza. Lento. *mf*

Ne - bo - žtik fráter Barnabáš! Tot' lež! nic ne-ra-dilmi rádce váš! tot' pouhá ženská

Kal. *f*

Moderato.

Hospod. *p*

Skřiv. *p* I po - koj s tím! at'

Kal. (Všickni kromě Rózy a Maliny s hrůzou.)

lež!

Mal. *p* I po - koj s tím! at' dří - má ti - še v hro - bě

Bonf. *p* I po - koj s tím! at' dří - má ti - še v hro - bě

Zedn mis. *p* I po - koj s tím! at' dří - má ti - še v hro - bě

Sbor. *p* I po - koj s tím! at' dří - má

Moderato.

dří - má ti - še v hrobě ne - božtík frá - ter Barnabáš!

dří - má ti - še v hrobě ne - božtík frá - ter Barnabáš!

ne - bo - žtík frá - ter Barna - báš!

ne - bo - žtík frá - ter Barna - báš!

ne - bo - žtík frá - ter Barna - báš!

dří - má ti - še v hro - bě nebožtík frá - ter Barnabáš!

ti - še v hro - bě nebožtík frá - ter Barnabáš!

Allegro.

f

pp

Výstup IV.

(Předešlí. Vstoupí dudák. Červánky večerní.)

Listesso tempo.

Mal. (nemile tím dojat, rozveselí se velmi, když spatří dudáka.) *f*

Hledme, du - dy, aj, tak jen,

Listesso tempo.

(Spustí dudácká.)

kmo - tre, hrajl

Listesso tempo.

f.

Ej-chu-chu! at' no-ta za-hří-vá, při té člo-věk mra-zu po-zbý-vá.

p

TEN. *f.*

Hled'te, na svůj řád, hled'te, dá-va-jí nám hrát!

BASI. *f.*

Hled'te, na svůj řád, — hled'te, na svůj řád!

Mlatci.

TEN. *f.*

Hej, ju-chej!

BASI. *f.*

Hej,

ju-chej, ta v ko-lo u-ná-ší, ju-chej! at' se po ná-mě-stí

ju-chej! ta v ko-lo u-ná-ší, — ju-chej! — at' se po ná-mě-stí

Poco più Allegro. (♩ = 116.)

Hleďte, na svůj rád dá - va - jí nám hrát!

(Několik párů se strany Malinovy začne tančit dupavou.)

za - prá - ší!

Poco più Allegro. (♩ = 116.)

f *tr* *tr* *tr* *tr* *mf* *tr* *tr* *tr*

Mal. *f*

Ej - chu - chu! at' no - ta za - hří - vá, at' se na ni do - bře

SOP. *f*
ALT. *f*
Str. Mal. TEN. *f*
BASI. *f*

Ej - chu - chu! Ej - chuchu! at' no - ta

tr *tr* *tr* *tr* *tr* *tr* *tr*

Bonf.

za - zpí - vá. Nač co kůl tu stát, když tak sly - ším hrát? —

zahří - vá, at' se na ni do - bře za - zpí - vá!

tr *tr* *tr* *tr* *tr* *tr* *f* *tr*

(vezme kytku, jde k Róze a nabízí se k tanci.)

v ko-lo na-po-řád! Panno,

Kal. (žárlivě táhne Bonifáce nazpět) (zlostně k dudákovi.)

já bych rád! Va-ri, na-zpá - tky! Pře-šťan!

fz Recit. Přesťan už tak hrozně vřesťit, vždyť by člo-věk mohl ztre-štit!

Recit. *a tempo*

Mal. *a tempo* Mačkej du-dy, aj! tak jen, kmoťre, hraj!

Str. Mal. Hej, ju - chej!

Hej, ju - chej! ta v ko - lo

Bonif. (jako prvé)

Kal. (odstrčí Bonifáce)

Róza (odběhne do domu)

Panno, já bych rád! Přestaň!

to v ko-lo u - ná - ší.

u - ná - ší.

Str. Kal. *f* Přestaň už tak hrozně vřesit!

Kal. (zvedne sochor k dudákovi.) (hrozí sochorem.) (Dudák vyskočí,

Přesta-neš-li? Chraň se!

Mal. *f* (Dudák hraje stále.)

Str. Mal. Jen hraj, jen hraj!

Tak jen, tak jen, kmoře, hraj!

Kalina praští sochorem v dudy, ony zavřesťí, dudák je upustí a utíká) Když my chceme, a - by

Str. Mal. *Più mosso.* $\text{♩} = 144.$ *ALTI.* Když my chceme, a - by hrál, když my

TEN. Když my chceme, a - by hrál, když my

BASI. Když my chceme, a - by hrál, když my

fz pp

dál, bě - da! bě - da, bu - de - te se třást!
 bě - da! bu - de - te se třást, bu - de - te se

Mal. (pěsí proti Kalinovi.)

Ty mi chceš mou radost' ka - zit? chut' bych
 bě - da!
 třást!

měl ti hla - vu sra - zit!

Str. Kal. Kdo nám tu chce od - por klást? bě - da.

Str. Mal. Ten váš pych jde dál a dál,

bu - de - te se třást, bu - de - te se třást!

bě - da, bu - de - te se třást, bě - da!

Výstup V.

(Předešlí. Z domu v pravo vyběhne Blaženka, levou stranou Vít. Pak Panna Róza.)

Listesso tempo.

Blaž.

(zdrží Malinu.)

Ach! ta - tín - kul

(zdrží Kalinu.)

Vít.

Stůj, ot - če!

(Všichni kromě Maliny, Kaliny, Blaženky a Víta rozsápaní a v zmatku hrnou se pozadím pryč.)
(Bonifác byl zvedl starý spuchřelý trámec a kvapí s ostatními pryč.)

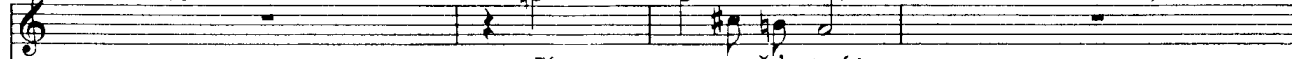
bě - da!

Listesso tempo.

ff *sempre* *ff*

(Róza vyjde z Malinova domu.)

(utírá si zástěrkou oči.)

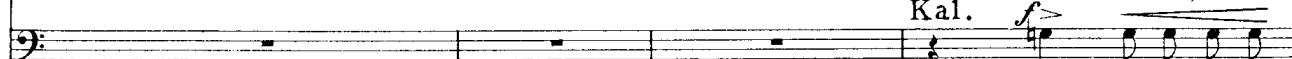

Já ne - šťastná!

Stůj ot - če!

Kal. (spatřiv Rózu, k Vítu.)

Mně na - po - mínat

ff

(chlácholivě)

Blaž. Ach, ta-tín-ku! Róza. Pojd', bra-tře,

(odejde hrdě do nového domu vlevo)

ne-mu-síš!

Mal. (zlostně hrozí Víťovi)
Co ty tu chceš?

(chlácholivě odvede Malinu do do-
bud' už zti-cha, pojd', od-počin si, pojd'!

mu v pravo) Blaž. (odcházejíc za Rózou; povzdechem zticha
Ach, můj Ví-tku! Pst!
Vít. (zdrží ji, hlasitě)
Co, můj kví-tku?

Più lento, ma a tempo

tiše a úzkostně, stále chtějíc mu prchat) (jako prve)
nemluv semnou ve-řej-ně! Viděš, ja-ký spor! my nesmí-me

(horlivě)
Nač stá-le tajnost?

Vit.

(horlivě a horoucně)

Blaž.

pp (šeptem, ukazujíc na lavičku)

Chcivšak tě vy-do-být a smí-řit spor! Pusť, mu-sím jít! Přijď ve-čer ta-dy na la-vičku, víš?

(odkvapí do domu v pravo mávaje za ní kloboukem)

Ó přijdu, ó přijdu po de-vá-té! Můj kví -

Andante amoroso. (♩-66)

(Stmívá se.)

*ritard.**dolce*

- - -tku! Z tvých sladkých úst jak sly-ším

Andante amoroso. (♩-66)

rád, kdy zveš mě: „přijď, můj Vi -tku!” toť sne-be hlas, jej sly-ším zvat:

hle, co je hvězd, ó to-li-krát spěj k milost-né-mu dí - -tku! Ba zdá se

cresc. *pp dolciss.*

mi, že an-ďe-lé vždy na křídlech mě ne-sou tam pod o-kén-ko za-tmě-lé,

espress. *f.* *rit.*

kde na tvé lí-ce zar-ďe-lé se ú-sta mo-je třesou, můj

p *cresc.* *f.* *rit.*

f. *pp* *smorz.*

kví - - - tku! můj kví - - - tku!

dim. *pp*

(posílá hubičky za Blaženkou.)

pp

Výstup VI.

(Vít; z pozadí přichází Bonifác s přeraženým spuchřelým trámcem v ruce. Později Kalina.)

Moderato.

Bonf. (pozoruje Víta, pro sebe)

(postaví *fz*)

Tak! já se rvu, až pře-ra-zil jsem trám a za-tím no-vé-ho tu so-ka mám!

Moderato.

Allegro.

fz *f*

trámeč ke zdi) *fz* Meno Allegro. ♩ = 72.
(vytáhne z trámu starý vetčný papír)

Ha, co to zde? Hm, to byl zokna trám! snad

Meno Allegro.

(hledí do listu a
strý-co-vi tam za o-kénko dě-vče kdys za-str-či-lo psa-ní-čko!

Kal. (vyjde z domu) *mf* *p*
Co to? list sa-má plíseň! je tu ně-co
vrťí hlavou.) (podává mu list. Vít upozorněn ohlédne se.)
Tu jde! Hle, strýče!

(ohledává kapsy, vytáhne a nasadí okuláry) (s leknutím)
psáno? Ha, poklad! kdo to psal? Ha, nebo-žtík!
Bonf. (shrůzou)
Snad fráter Barnabáš?

Vít.

pp (šeptem.)

Ne-božtík frá-ter Barnabáš!

(schová list úzkostlivě

pp (šeptem.)

Ne-božtík frá-ter Barnabáš!

To mně jen zná-ti
(chce zvědavě hledět do listu.)*pp* (šeptem.)

Ne-božtík frá-ter Barnabáš!

Bůh s ná-mi!

co tam psá - no?

za nádra)

dá - no!

Co provedu, tot' tajemství! Ó sy-nu! vsťríc jdem vá - žné době!

Grave. (♩ = 63.)

(tajupně a slavně)

Pojd', tajemství chci svě-řit to-bě!

Teď slavně, těžce sli-bte mi, že zaml-čí-te,

Grave. (♩ = 63.)

Vít.

Teď sla-vně, těž-ce sli-bu-ji, že za-ml-čím

o čem ví - te, všem li - dem na ze-mi!

Bonf.

Teď sla-vně, těž-ce sli-bu-ji, že za-ml-čím

vše, o čem vím, všem li-dem na ze-mi! (Kalina odváděje Víta, odejde s ním
vše, o čem vím, všem li-dem na ze-mi!

do domu v levo) Moderato. (♩ = 84.)
Bonf. Jak z-vím, co chce ten fráter z hrobu spískat?
Moderato. (♩ = 84.)
zdaž ra-dí mu, jak Ró-zu zí-skat? a jak to vy-zkoumám?

Výstup VII.

(Bonifác. Přichází mistr zedník.)

Listesso tempo.

Mistr zedn.

Kdež kon-šel Ka-li-na? Nu,
Bonf. (Dává mu šnupec)
Nuž, ja-káž no-vi-na?

Listesso tempo. *cresc.*

já řku, rád bych se ho ze - ptal, kdy do - sta - nu svých dva - nácť

Bonf. *p* Mr. zedn. Bonf. (septá)
set. Jen z ti - cha! Co? A - by - ste se - ptal! Plat má - te as co ne - vi - dět!

Bůh sná - mi, po - klad najde kon - šel náš, neb z hro - bu psal mu o tom

Mistr zedn. (s ustrnutím) Grave. (♩ = 63.)
Nebožtik frá - ter Bar - na - bás!
fráter Bar - na - bás! Tot' tajem - ství! Ted' slav - ně, těž - ce
Grave. (♩ = 63.)

Ted' sla - vně, těž - ce
slib - te mi, že za - ml - čí - te, o čem ví - te, všem li - dem na ze - mi!

(Bonf. odejde)

sli-bu-ji, že za-ml-čím vše, o čem vím, všem li-dem na ze-mi!

Výstup VIII.

(Tma. Mistr zedn. S jedné strany hospodská, s druhé strany zvoník Jirka přicházejí s konvemi ke kašně. Po nich sousedky taktéž ke kašně pro vodu.)

Moderato. (♩ = 92.)

Hosp.

Mistr zedn. (zastaví hospod.) Aj spěchám, v domě pl-no práce!
Což ta-ký spěch?

Soused.

Aj spěšme, aj spě-šme, Aj spě-šme, aj

v do-mě pl-no prá-ce! Jen na slo-ví-čko, je-nom krát-ce!
spě-šme, v do-mě pl-no prá-ce! Jen na slo-ví-čko, je-nom

Nuž, já řku, já to mám z úst Boni-fá-ce:
 Co no-vé-ho? co dobré-ho?
 krát-ce! Co no-vé-ho? co dobrého?

(šeptem.)
 že poklad najde o-hro-mný kdes' pod ze-mí ten Ka-li-na, pan kon-šel náš, neb

sf *pp*

Hosp.
 Bůh s ná-mi! Ne-božtík frá-ter
 z hro-bu psal mu o tom frá-ter Bar-na-báš!
 Bůh s ná-mi! Ne-božtík frá-ter
 Ne-božtík frá-ter

sf *pp*

Grave.

Barna_báš! (slavně)
 Tot' a - le ta - jem - ství! Ted' sla_vně, těž_ce sli_b - te mi, že za - ml - čí - te,

Barna_báš!
 Barna_báš!

Grave.

cresc.

Ted' sla_vně, těž_ce sli - bu - jem, že
 o čem ví - te, všem li - dem na ze - mi!

Ted' sla_vně, těž_ce sli - bu - jem, že

dim.

(odejde)
 zaml_čí - me, o čem ví - me, všem li - dem na ze - mi!

(rozejdou se)
 zaml_čí - me, o čem ví - me, všem li - dem na ze - mi!

(rozejdou se)

Moderato.

dim. *più p*

Mistr zedn. (zastaví odcházejícího Jirku) Jirka.

Ty, Jir-ko, kam ty jdeš? Nu

Mistr zedn.

zvo-nit na svou věž! Však já řku: at' za-ml-číš vše, o čem

Jirka.

víš! To sla-vně, tě-žce sli-bu-ji,

(Jirka odejde za kostel a mistr do hospody.
Čirá tma.)

že ml-čím, to prec víš!

Výstup IX.

(Z nového domu Vít. Pak Blaženka. Později Jirka (na věži) a Skřivánek.)

Blaž. (vyjde z domu)

Vit. *p* (jde a klepá na okénko nad lavičkou v pravo) Tu

Zda už je zde?

p *acceler.*

Più Allegro. Meno allegro. (♩ = 92.) (zticha)

jsem! Přijď na Bezděz! já s procesíntam

Má Blaženko!

Più Allegro. Meno allegro. (♩ = 92.) *tranquillo*

pp dolce

půjdu! Jen prosím tě, buď zticha!

Ó přijdu, ó přijdu, třeba na konec světa!

Blaž. *ritard.* Moderato. (♩ = 72.) (sednou spolu na lavičku.)

bud' zticha! vždyť láska na še mu si zůstat tajemstvím!

pp *rit.* Moderato. (♩ = 72.) *p*

Vit.
espress.

Proč blaho své mám za mlčet, když chtěl bych a by

Blaž.
mf

Ó ne-smí o tom zvědět
zvěděl svět, jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ní!

svět, jak mi-lu-jem se, jak jsme bla-ze-ní! Ó ne-smí
Proč blaho své mám zamlčet, když chtěl bych, a - by zvě-děl svět, jak mi-lu-jem se,

o tom zvědět svět, jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ní, jak mi-lu-jem se,
jak mi-lu-jem se, jak jsme blaže-ní,

jak ————— jsme bla_že_ní!

jak mi_lu_jem se, jak jsme bla_že_ní!

Jirka. (objeví se na věži na pavláčce)

Hej, Skřivánku!

(Na věži odbíjí desátá)

(zvon)

espress.

A na_še lá - ska má být ta_jemstvím!

espress.

A na_še lá - ska má být ta_jemstvím!

víš, ja - ká no - vi - na?

pp

più p

A na_še lá-ska

più p

A na_še lá-ska

Skřiv. (nahoru)

Já ne_do_slychám, mluv víc nahlas!

Jirka.

Tak ve-zmu hlásnou trou_bu!

p

má být tajemstvím!
 má být tajemstvím!
 (volá hlásnou troubou vší silou) *Jirka.*
 Věz, Ka-li-na, pan konšel náš, prý najde přenáramné po-klady, Bůh
 s ná-mi! pod Bez-dězkým klá-šte-rem, neb z hro-bu psal mu o nich frá-ter
 Ne-božtík frá-ter Bar-na-báš!
 (troubou)
 Barna-báš! Toť ta-jemství!
 Blaž. *pp sotto voce*
 Vít. *pp sotto voce* Ó slad-ké ta-jemství!
 Ó slad-ké ta-jemství!
 Skřiv. *f*
 Ted' sla-vně slib mi, že to ne-zra-díš! Já

più p
sf p
sf p
sf p
pp *dolce* *cresc.*

(pro sebe)

pří - sa - hám, že sml - čím ce - lé ta - jemství! A slo - žím o tom pí - sni - čku, to

Blaž. *ff*

(odejde do hosp.) Ví - t. *ff* Ó slad - ké ta - jemství!

bu - de ně - co na jarmark! Ó slad - ké ta - jemství!

ff Můj Ví - tku! *pp* molto rall. Můj Ví - tku!

Můj kví - tku! *pp* molto rall. Můj kví - tku!

(Opona rychle spadne.)

a tempo, più mosso.

Jednání II.

Na Bezdězu. — V předu v levo skalná rokle houštinami obrostlá, zadněji v pravo sbořená brána, od ní vzhůru do pozadí skalní stezka. V pozadí zříceniny kláštera i bradu s dvěma věžma a vížka kaple se trpytným pozlaceným křížem. (Grave. (♩ = 63.)

First system of musical notation, featuring a grand staff with treble and bass clefs. The music is in a minor key (three flats) and common time. It begins with a forte (*ff*) dynamic and includes a crescendo leading to a fortissimo (*fff*) dynamic. The texture is dense with many chords and moving lines.

Second system of musical notation, continuing the piece. It features several triplet markings (indicated by a '3' over the notes) and a forte (*f*) dynamic. The bass line has some lower register notes.

Third system of musical notation, starting with a forte (*f*) dynamic and an *espress.* (espressivo) marking. It includes a piano (*p*) dynamic section and a change to a 6/8 time signature. The tempo is marked *Allegro.* (♩ = 96.).

Fourth system of musical notation, continuing the piece with a piano (*p*) dynamic. The texture remains complex with many chords and moving lines.

Fifth system of musical notation, continuing the piece with a piano (*p*) dynamic. The texture remains complex with many chords and moving lines.

Sixth system of musical notation, continuing the piece with a piano (*p*) dynamic. The texture remains complex with many chords and moving lines.

Výstup I.

(Kalina samotn.)

Kal. (vystoupí)

Moderato. (♩ = ♩)

po u - si až zadlu - žen! at' sta - vím do - my, to' jen klam a blud

bych o - šálil jen o - nu jednu z žen, pro niž jsem mu - sel slyšet, že jsem chud!

Quasi andante. (♩ = 72.) *f*

Ha, chud! ha, chud! tím slovem ro-ze-hna-li nás,

p espress.

a mamon, a mamon byl i je-jí lá-sky hráz. O plémě! ří-ci:

cresc. *dim.*

tys' nám pří-liš chud! Stou hanou dva-cet let, dva-cet let se po-tý-kám,

a ži-vot můj je klo-pot, prá-ce, trud, ač bo-háčem se bý-ti zdám,

p

a přec jsem chud, ha zadlužen a chud, a přec jsem chud, ha zadlužen a chud!

sf *p*

(jde opatrně k houštině, vyndá plášť a kápi, motyku, rýč, svítilnu a t.d., a zase, prohlédnuv to, uloží)

f espress. *p*

mf Poklad sli-buješ mi, Barna-bá-ši? *Più animato. (♩ = 88.)* Ha, co pá-ši? *Più animato* Chci se

sf *f*

vydat duchův moci, v země lůno vstoupit dnešní no-ci? *Lento non troppo. (♩ = 66.)*

p *Lento non troppo. (♩ = 66.)*

Kal. *mf espress.* Nač o tom dá-le bá-dat? též radost' a blaho-chci

p

znát! a k čemu vě-čně strá-dat? dost blaha jsem pro-meškal

cresc. *p* *cresc.*

mlád, — dost blaha jsem promeškal mlád! Já lásku zmaril z pý - chy,

a la - hodné ště - stí to tam! Chci tr - pět za své hří - chy,

dřív poznat však blahosti závratný klam, dřív poznat však bla - ho - sti zá - vra - tný klam!

Più vivo. (♩ = 104.)

f energico

Med ra-dosti pl-nými doušky chci pít, ————— med ra-dosti pl-nými doušky chci

sf

pít, ————— chci v rukou mít zlato, mít zlato, tu ča-ro-vnou moc, chci

f

v rukou mít zlato, mít zlato, zla-to, tu ča-ro-vnou moc!

Meno Allegro.

Dřív — po-vr-žen, dřív — po-vr-žen, ny-ní chci sla-ven tu

Meno Allegro.

p

sf

být, ny-ní chci sla-ven tu být, než o-či své za-vru,

ff

meno f poco dim.

dim.

než o-či své za_vru kdys' na vě_čnou noc, kdys' na vě_čnou

p poco rit.

p più p pp

noc!

f energico 3

Med ra-do-sti

a tempo 3

p

pl_ný-mi doušky chci pít, med ra-do-sti pl_ný-mi doušky chci

cresc. 3 *p* *cresc.*

pít, chci v ru-kou mít zla.to, mít zla.to, tu ča-ro-vnou

p

moc, chci v ru-kou mít zla.to, mít zla.to, zla.to, tu ča-ro-vnou moc, jen

f 3 *p*

Più animato.

zla-to, jen zla-to, jen zla-to, tu ča-rovnuu moc, jen zla-to, jen

zla-to, jen zla-to, tu ča-rovnuu moc, jen zla-to, tu ča-rovnuu moc, jen

zla - - - to, jen zla-to, tu ča-ro-vnuu moc!

dim. rall. p

dim. poco rallent. più p pp

(sedne a zamýšlen podepře si hlavu.)

Quasi Andantino.

dolce cresc.

Kal.

Proč mám touhu o - nu po ma - mo - nu?

espress.

dolce *p* A-by Róza, *f* co mi po ní? *f risol.* Chci být bohat!

espress. *p* a pak, Ró-za, věz! *f* (zlostně) Nic o Ró-ze!

tranquillo *p* O - či se mi clo - ní, *pp* (usíná)

Poklad, Ró - - zu *pp* (Spí) (Stmívá se trochu) do - bu - du si dnes!

Výstup II.

(Kalina spí. Ze země vystoupí duch frátera Barnabáše, se sklínkou v ruce; přihnou se pídi-
mužici skalní; rej duchů.) (Sen.)

Allegro vivo. (♩. = 96.)

The piano introduction consists of three systems of music. The first system is in 6/8 time, featuring a treble clef with a key signature of one flat and a bass clef. The music is marked *p* and includes various rhythmic patterns such as eighth and sixteenth notes, and rests. The second system continues the melodic and harmonic development. The third system concludes with a change to 2/4 time, indicated by a double bar line and the new time signature.

Duch frátera Barnabáše.

The vocal and piano accompaniment for 'Duch frátera Barnabáše.' is presented in three systems. The vocal line is written in a bass clef with a 2/4 time signature and a key signature of one flat. The piano accompaniment is in a treble and bass clef with the same time signature and key signature. The lyrics are: "Ven, ven, ven! ven z podze-mí, ven! ó zla-tá ré-vo, chmeli! ó vyjste mí, mí po-kla-do-vé ce-lí! Mám, mám, mám, mám zla-ta dost, však". The music includes dynamic markings such as *p*, *cresc.*, and *dim.*. The piece concludes with a double bar line.

nejsem na to skoupý, nač mně ten skvost? ty ber a nebud'

hloupý! Věz, věz, věz! nej - blažším, věz,

je zla - tem vín - ko sva - té a nej - draž -

ším, a nejdražším je skvo - stem děvče zla - těl

Duchové pod zemí.

BASS I. *mf*
Vze - mě klín, v hrůzy stín, se - stu - puj, po - klad,

BASS II. *mf*
V ze - mě klín, v hrů - zy stín, se - stu - puj, po - klad,

po.klad, poklad bu - de tvůj!

po.klad, poklad bu - de tvůj!

mf Zva.ný host na - jde skvost, du - chů dar, na du - ši,

mf Zva - ný host na - jde skvost, du.chů dar; na du -

na du - ši však cí - há zmar!

ši, na du - ši však cí - há zmar, cí - há zmar!

Výstup III.

(Předešlí. Skřivánek. Družičky a průvod.)

Meno Allegro. (♩ = 72.)

Skřiv. (za scénou)

Ma - ti - čko Bo - ží, o - bě - tuj

Meno Allegro. (♩ = 72.)

(Duchové a pídimužici jeví

mi - lo - sti své mně zár!

zděšení)

Družičky (za scénou)

SOPR. *mf*

ALTI *mf*

Ma - ti - čko bo - ží,

p

o - bě - tuj mi - lo - sti své mně zár!

Duchové (pod zemí)

BAS I. *mf*

Sva - tý zpěv! sva - tý zpěv, na - ší tu mo - ci hráz!

BAS II. *mf*

Sva - tý zpěv! sva - tý zpěv, na - ší tu mo - ci hráz!

Più mosso.

pr-chněme, pr-chně-me! sti - hne nás bo-ží hněv!

pr-chně-me, prchně-me! sti - hne nás bo-ží hněv!

(vzbudí se, vyskočí a rozhlíží se uděšen)

Kal.

Tempo I.

Ha, co to? co se mi zdá-lo?

(Duch frátera Barnabáše propadne se do země, ostatní duchové se rozprchnou.)

Druž. (za scénou, ale blíž)

Ma-ti-čko bo-ží,

o - bě - tuj -

Tempo I.

f₂ *pp*

Kal.

Hro-zná pra-va! při-ve-le-bném zpě-vu

— mi-lo-sti své

mně zář!

sfp

(Červánky večerní ozáří vrchol zřícenin. Zvonek se ozve z kapele. Zbořenou branou

prchlo hejno děsných zjevů, peklo již se na mne smá - lo!

Tempo I.

Družičky

Zbožně chci vzdá - ti

v pravo vystoupí družičky a průvod, ubírající se skalní stezkou vzhuru do pozadí.)

Kal. (smeknuv, mf)

Bo - ze!

ž i - vot svůj lá - sce tvé na ol - tář! Když se mé cí - le za - še - ří,

skroušeně stojí)

Proč chci du - ši svo - ji zdrtit?

v temnu mě hrů - zy jmou, o - bejmi vlo - kty ma - te - ří,

Kal.

mf

o pa-truj du - ši mou, — o - pa-truj du - ši mou! Pů-jdu,
(Družíčky zajdou ke kapli v pozadí)

pů-jdu, kleknu skry-tě za o - bec, v mo-dli-tbě mi Bůh dá ra - du

(odejde za družičkami. — Je slyšet jen zvonek. Červánky ještě září. Chvilí jest jeviště prá - zdné.)

prec!

dolce

Výstup IV.

(Blaženka, ustrojena jako družička, vplíží se a plaše pátrá kolem. — Později Vít.)

Blaž.

Jak? mé po-tě-se-ní, Vít, zde je-ště ne-ní? Můj Ví - tku!

p *sf*

Blaž. *Più mosso.* (Vít příběhne.)

Můj Ví-tku!

f *f* *cresc.*

Vít. *ff* (Obejme ji.) Ra - do - sti mo - je,
Můj kví - - tku! *ff*

ne, ne, ne, ne! nic tu mé - - - ho!

rit. *rit.*

Vivo. ($\text{♩} = 84.$) *ff rit.*
Vše-cko je tvo-je, ze sr-dce tvé-ho pře-u - pří -

Vivo. ($\text{♩} = 84.$) *mf* *rit.*
Vše-cko je tvo-je, pře - u - pří -

mf a tempo *cresc.*

mné-ho! Tys' mého sně - ní nej - sladší zdá - ní, nad te-be ne - ní

mf a tempo *cresc.*

allarg. *dim.* *a tempo*

dražší - ho přání, nad te-be ne-ní dražší - ho přá - ní!

Všecko je tvo-je,

sf allarg. dim. *a tempo*

ff allarg.

Vše-cko je tvo - je, pře - u - pří - mné - ho!

ze srdce tvé - ho, pře - u - pří - mné - ho!

dim. e rit.

a tempo *ff*

Tys' mého sně - ní nej - sladší zdá - ní, nad te-be ne - ní draž -

p a tempo *ff*

rit. *p* *rit.*

ší - ho přá - - - ní, dra - žší - ho přá - ní!

rit. *p* *rit.*

f Te - be ni za ráj s an - dě - ly ne - dám,

a tempo Te - be ni za ráj

ff te - be svou du - ší tou - že - bně,

ff s an - dě - ly ne - dám, te - be svou du - ší

cresc. *f*

rit. *ff* tou - že - bně hle - dám, te - be svou du - ší tou -

rit. *ff*

rit. *p* *cresc.* *ff*

žebně, tou - že - bně hle - dám!

dim. *p*

(Při tom červánky uhasly a stmívá se.)

ff *cresc.* *ff*

Meno Allegro. (♩ = 116.)
Vit. *mf*

A prec, a prec v mých loktech ztule - na jsi mne tak vzdále - na,

Meno Allegro. (♩ = 116.) *f*

Bláž. Co
jsi mně tak ci - zí! Mé blaho jest jen slovo, skutek mi - zí!

p *sf*

Più allegro.

Più allegro. *rit.* Moderato ma poco accel. e cresc.

blouzníš? Ci - zí? To - bě já! — Vždyť, Ví - tku můj, jsem všecka

sf *sf* *p* *rit.* Moderato ma poco accel. e cresc.

con forza ed affetto

tvá, jsem všecka tvá, a to - bě ne-vyrvou mě zá - - - dnou,

cresc. *f* *fz*

zá - dnou mo - cí!

sf *3* *3* *accel.* *fz* *ff* *cresc.*

Vít. *f* *risol.*

Bud' te - dy mou! nuž rychle k ot - ci!

sfz *f*

Blaž. (lekne se) *mf* Vít. *f* Blaž. *Moderato.*

Chceš zni - čit naši tajnou blaženost? Ha, ja - kou? Ví - tku můj, což ne - jsme šťastni

fz *sf* *fz* *p* *Moderato.*

a tempo moderato Vít. *p* *sotto voce*

dost? Když tě tak slyším, mrak se v du - ši vklá - dá a myslím, že mne

a tempo mod.

rall. Allegro. Blaz. *rall.*
nemáš a - ni rá - da! Já te - be, Ví - tku můj?

Allegro.
rall. *f* *cresc.* *fz* *fz*

Andante. ♩ = 60.

fz *fp* *rall.* *pp*

Blaz. *p*
Kdy sly - ším jen tvé - ho ro - hu pě - ní, tvé pu - šky jen

fz *p*

rá - nu, již z dálky znám, neb tvé - ho jen koně podkovy zvění:

p *marc.*

f *p*
hned chvím se, hned ble - dnu, a když pak ty sám —

più p *p.*

sempre cresc. a con affetto

koj spěcháš, tu slouchám, a srdce tluk mi ná - so bí

stokrát tvých kro - ků zvuk. *ff* A spatřím - li tě, *sf dim.*

p tu již nejsem svá, *cresc.* tu již nejsem svá, Bůh sám ví, *cresc.*

ja - káž ta kou - zla tvá, *sf* že ja - ko to slun - ce *p* po to - bě ho - ru - ji, *sfz p*

a jako ten stín svou *sfz p* myslí tě sledu - ji! *dolce*

H.M.9

poco a poco cresc. ed con calore.

A tak mi to při-šlo, a tak mi to tr-vá, a ka-ždičká chvíle jest ja-ko ta pr-vá,

poco a poco cresc.

sempre cresc.

a tak mi to přišlo, a tak mi to tr-vá, a ka-ždičká chvíle

Largamente.
ff

jest ja-ko ta pr-vá! Já sotva tu touhu po - jí - mám, Bůh sám

cresc.

ff

ví, proč tě tak rá - da mám, Bůh sám,

pp

fz

Bůh sám ví, proč tě tak, proč tě tak rá - da mám! g.....

p

ff

8.....

f *dim.* *p*

Blaž. (k Vítovi.) Vít. (zamyšleně)

Čím se ti tak srdce za-rmou-ti-lo? Ty se hně-váš? Ne-hně-vám!

p

Blaž. Moderato. (♩ = 72.)

espress. Kol jest tak krásně, mi-lo!

dolce

8.....

Slyš, jak sladce zpí-vá

f

slaví-ček! Sly-šíš?

8.....

f

Vít. (naslouchá zamyšleně.)

Blaž. *dolce*

za - se! Ne - sly - ším! Hled', jak krá - sně vy - šel

Vít. (roztržitě se ohlíží.)

Blaž.

rit.

mě - sí - ček! Vi - díš, Ví - tku? Ne - vi - dím! Nač jen my - slíš? ja - kou tí - seň

Allegro.

Vít. (vzchopí se.)

máš? Co myslím? čím jsem o - po - jen?

cresc. co - sly - ším, vi - dím? *ff* Te - be jen!

Te - be jen!

p tranquillo

Co toužím, ne-po-cho-píš?

subito cresc.

Allegro affetuoso. (♩ = 116.)

Ty sladká o-čka klo-píš,

Allegro affetuoso. (♩ = 116.)

cresc.

ty znaš mých citův proud, že chci tě k srdci svému

molto cresc.

tak mocně vzbouřenému jak dra-hou žín - ku při-vi-nout! A

cresc.

lá - ska tvá - li pe - vna, buď te - dy zje - vna, buď te - dy

zje - vna! *f* Tvé ta - jemství jest marný stesk,

ráj v prsou na šich v pl - ný květ at' vy - pu - cí! *con forza* At' zví to ce - lý

svět, a byť mě za to zdr - til bo - zí blesk, *risoluto* ty budeš mou,

Blaž. (spěchá mu v náruč.) *ff*
 ty bu - deš mou, *rit.* ty bu - deš mou! *a tempo* Můj

Ví - tku! Můj kví - tku!

Výstup V.

(Předešli. Bonifác nepozorován se přiblíží. Družičky (za scénou), později Róza, Malina, Kalina, Skřivánek, mistr zedník a celé procesí.)

Bonif. (tiše pozoruje Víta a Blaženku.) *p*

Tot' po - dí - vá - ní

pě - kné! tu má - me ta - jemství! Co to - mu strý - ček ře - kne,

(odhěhne zticha.) *Moderato. Druž. (za scénou.) mp*

až o tom pár - ku zví? Když se mé cí - le za - še - ří,

Moderato.

ve - mnu mě hrů - zy jmou, o - be - jmi v lo - kty má - te - ří,

Blaž. *tranquillo*

o - pa - truj du - ši mou, o - pa - truj du - ši mou. Již poutní - ci se vra - ce - jí,

jest po - zdě, Ví - tku můj! Spi sla - dce s krá - snou na - dě - jí a Bůh tě

p Vít. (líba ji)

o - pa - truj! Nuž do - brou noc, má be - ru - ško, má že - nu - ško!

Moderato. (♩ = 80.) *marcato*

Róza (k Blažence)

Bonf. *mf* Tu, tu, hled' me je! pra - vda - li!

Tu, tu, hled' me je! pra - vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

p

Růza.
tak, tak, to jsme se do - čka - li! tu, tu, hledme je! pra - vda - li!
(k Vítovi)

Kal.
Tu, tu, hledme je! pra - vda - li!

Mal. (Blažence).
Tu, tu, hledme je! pra - vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

Bonf.
tu, tu, hledme je! pra - vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

R.
tak, tak!

Skřiv.
Tu, tu, hledme je! pra - vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

K.
tak, tak, to jsme se do - čka - li! tu, tu, hledme je! pra - vda - li!

M.
tu, tu, hledme je! pra - vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

B.
tu, tu, hledme je! pra - vda - li! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

poco cresc.

R. Kdo, kdo vě-řil by na svě-tě, s ním, s ním v spol-ku že na-jde tě!

S. tu, tu, hledme je! pra-vda-li! tak, tak, to jsme se do-čka-li!

K. tak, tak, to jsme se do-čka-li! Kdo, kdo vě-řil by na svě-tě,

M. Kdo, kdo vě-řil by na svě-tě, s ním, s ním v spol-ku že na-jde tě!

B. Kdo, kdo vě-řil by na svě-tě, s ním, s ním v spol-ku že na-jde tě!

Zedník.
Já řku, to jsme se do-čka-li! já řku, to jsme se do-čka-li!

SOPR. Hled' - me je! slyš - me

ALT. Hled' - me je! slyš - me je!

TEN. Hled' - me je! slyš - me

BASS. Hled' - me je! slyš - me je!

kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!

kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!

s ní, s ní v spolku že na - jde tě! tak, tak, to jsme se do - čka - li!

kdo, kdo vě - řil by na svě - tě, s ním, s ním v spolku že na - jde tě!

tak, tak, to jsme se do - čka - li, tak, tak, to jsme se do - čka - li!

já řku, to jsme se do - čka - li, já řku, to jsme se do - čka - li!

je, nech - me je, smiř - me

nech - me je, smiř - me, smiř - me

je, nech - me je, smiř - me

nech - me je, smiř - me, smiř - me

cresc.

Quasi presto. (♩ = 144.)

Tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, tak ve mne ky-pí a bouří se krev.

Hle, hle, sta-ří jak na mla-dé so-čí! hle, hle, sta-ří jak na mla-dé so-čí,

Tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, tak ve mně ky-pí a bouří se krev,

Hle, hle, sta-ří jak na mla-dé so-čí! hle, hle, sta-ří jak na mla-dé so-čí,

Hle, hle, sta-ří jak na mla-dé so-čí! hle, hle, sta-ří jak na mla-dé so-čí,

je! hled' - me je! slyš - me

je! hled' - me je! slyš - me

je! hled' - me je! slyš - me

je! hled' - me je! slyš - me

Quasi presto. (♩ = 144.)

sfz pp

sfz pp

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

je!

je!

je!

je!

ff

fz

pp

p 3 3 3 > > > 3

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu - de - te krot - ší!

p 3 3 3 > > > 3

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu - de - te krot - ší!

p 3 3 3 > > > 3

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu - de - te krot - ší!

p 3 3 3 > > > 3

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu - de - te krot - ší!

p 3 3 3 > > > 3

však až se násled - ky při - va - lí, pak, pak bu - de - te krot - ší!

p 3 3 3 > > > 3

tak, tak, to jsme se do - čka - li, hled' - me je! smiř - me

p 3 3 3 > > > 3

tak, tak, to jsme se do - čka - li, hled' - me je! smiř - me

p 3 3 3 > > > 3

tak, tak, to jsme se do - čka - li, hled' - me je! smiř - me

p 3 3 3 > > > 3

tak, tak, to jsme se do - čka - li, hled' - me je! smiř - me

p

ff
Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff
Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff
Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff
Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

ff
Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,

Já - řku, to jsme se dočka-li, já - řku, to jsme se dočka-li,

ff
je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff
je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff
je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff
je! Tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

ff

kdo, kdo věřil by na světě, s ním, s ním v spolku že najde tě,
 kdo, kdo věřil by na světě, s ní, s ní v spolku že najde tě,
 kdo, kdo věřil by na světě, s ní, s ní v spolku že najde tě,
 tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li,
 já - řku, to jsme se dočka-li, já - řku, to jsme se dočka-li,

to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,
 to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,
 to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,
 to jsme se dočka-li, tak, tak, to jsme se dočka-li, tak, tak,

tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, že by vše roz-bil a str-hal můj hněv!

hle, hle, sta-ří jak na mladé so-čí, teď, teď bu-dou snad o-bo-jí krotší!

tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, že by vše roz-bil a str-hal můj hněv!

tak ve mně ky-pí a bou-ří se krev, že by vše roz-bil a str-hal můj hněv!

hle, hle, sta-ří jak na mladé so-čí, teď, teď bu-dou snad o-bo-jí krotší!

hle, hle, sta-ří jak na mladé so-čí, teď, teď bu-dou snad o-bo-jí krot-ší!

zkrot' - me je, ztiš - me

zkrot' - me je, ztiš - me

zkrot' - me je, ztiš - me

zkrot' - me je, ztiš - me

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

Ne-zdár - - - ní!

je! Ne-zdár - - - ní! Zkroť-te, vy sta-ří, tu

je! Ne-zdár - - - ní! Zkroť-te, vy sta-ří, tu

je! Ne-zdár - - - ní! Zkroť-te, vy sta-ří, tu

je! Ne-zdár - - - ní! Zkroť-te, vy sta-ří, tu

ff

fff

3 3 3 3 *ffz*
 vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zktrot'-me je!
 vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zktrot'-me je!
 vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zktrot'-me je!
 vzbouřenou krev, lá-ska je lá-ska a mar-ný váš hněv! zktrot'-me je!

ffz *sfz*
 Pryč! pryč!
ffz *sfz* *sfz* *sfz*
 Tak, tak, tak, tak,
 Pryč! pryč! jdě-te mi so-čí,
 Pryč! pryč! jdě-te mi so-čí,
 Tak, tak, tak, tak,
 Tak, tak, tak, tak,

ffz *ffz* *ffz* *ffz*
 ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je!
 ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je!
 ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je!
 ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je! ztiš - me je!

jděte mi so-čí, pryč! pryč!

tak, tak, to jsme se do-čka-li, tak,

jděte mi so-čí, pryč! pryč!

jděte mi so-čí, pryč! pryč!

tak, tak, to jsme se do-čka-li, tak,

tak, tak, to jsme se do-čka-li, tak,

je! hled'-me je! slyš-me je! to jsme se do-čka-li,

je! hled'-me je! slyš-me je! to jsme se do-čka-li,

je! hled'-me je! slyš-me je! to jsme se do-čka-li,

je! hled'-me je! slyš-me je! to jsme se do-čka-li,

ff ³ jdě-te mi so-čí, *sf* pryč! *sf* pryč!
 tak, *ffz* ³ to jsme se do-čka-li, *sf* tak, *sf* tak!
ff ³ jdě-te mi so-čí, *sf* pryč! *sf* pryč!
ff ³ jdě-te mi so-čí, *sf* pryč! *sf* pryč!
 tak, *ff* ³ to jsme se do-čka-li, *sf* tak, *sf* tak!
 tak, *ff* ³ to jsme se do-čka-li, *sf* tak, *sf* tak!
 to jsme se do-čka-li, tak, tak!
 to jsme se do-čka-li, tak, tak!
 to jsme se do-čka-li, tak, tak!
 to jsme se do-čka-li, tak, tak!
 to jsme se do-čka-li, tak, tak!
 to jsme se do-čka-li, tak, tak!
ffz

Allegro.

Vít. (přiblíží se ke Kalinovi.)

(taktéž k Malinovi)

Nuž ot.če! Kal. Ot.če!

Pryč mi so.čí!

p

Vít. (k Róze.)

Róza.

Mal. Nu panno te-to! Róza. O-po-vá-zli-vý!

Pryč mi so.čí!

f *sf*

Skřiv. a tempo

Nu jen ho s pánem Bo-hem vy.slech-ně-te!

Sbor. Vy.slech-ně-te jej!

mf *sf*

Andante. (♩ = 56.) Vít. (k Malinovi.) *espress.*

Zač mě ha-no-bí-te? Dce-ry va-ší ne-u-krá-dám, že ji mi-lu-ji, už

p

ví - te, nuž já zje-vně o ni žá - dám!

Pro ní vám tak rád se ko-řím, o - braz smí - ře-ní si

tvo-řím, pro ni vás též v sr - dci no-sím,

espress. o ni vlá - - sce vás *rit.* tu pro-sím!

(k Malinovi.) Ot-če! (ke Kalinovi.) *cresc.* Ot-če! po-že-hnej-te nám!

Blaž.(k Róze a Malinovi.)

Mistr. zedn.

(Blaženka a Vít chtě-

Po - že - hnej - te nám! Nu já - řku, po - že - hnej - te

Sbor. Po - že - hnej - te jim!

jí spolu kleknout.)

Blaž. (plačíc vine se Róze v náruč.)

Lento. (♩ = 92.)

Róza. Vstaň, sí - le - ná! Ach te - to! Te - be, svou ra - dost'

jim!

Lento. (♩ = 92.)

je - di - nou, blá - ho - vé dí - tě, la - pe - né v sí - tě, va - ru - ji před zrá - dným

Ka - li - nou! Zku - še - ná ra - da je pro spěšna, cí - ty jsou klamně,

pa - ma - tuj na mne, Ka - li - nů lá - ska je fa - le - šna,

più

Ka - li - nů lá - ska je fa - le - šna! Ta - ký byl o - tec,

p *sf*

syn ja - ko on; však ten tvůj Ví - tek, zve - de - ný kví - tek,

cresc. *cresc.*

zá - dá tě ten tvůj Ví - tek, ten tvůj Ví - tek, zá - dá tě ta - ké jen

cresc. *cresc.* *p*

Allegro. Vít. (k Róze) *p*

pro mamou! *ff* Již dost! mně ot - ce nikdo nesmí

cresc. *Moderato.* *ff* *risoluto*

ha-no-bitl a mne že kři-vě ha-no-bí-te, v té chví-li

(vezme Blaženku vážně za ruku a postoupí s ní v před.) *Kal. (k Vítu.)*

zví-tel Pryč od ní, mám-li otcem to-bě

Mal. (k Blažence.)

býtl Pryč od ně-ho, sic ne-chci žá-dné dce-ry mít!

Vít. f

Za-vr-hně-te nás a vy-děd'-te nás, be-ze sta-tku, bez mi-lo-sti vy-žen-te

ff

nás, a-ni drobtů ne-chci z va-šich zla-tych sto-lů,

tranquillamente
p
 pojd', má Bla-žen-ko, pojd', bud'-me chu-di spo-lu! Má
 Meno. (♩ = 56.)

mf Róza.
 Bla-ženko! Tak pravá lá-ska mluvit má — co na mé vů-li, — Blaženka by byla

Blaž. *Largo ma un poco animato.* (♩ = 44.)
dolciss.
pp
 Vít. Ó kla-mné do-mně-ní, že lá-sky tou-že-ní těch marných sta-tků dbá,
 Róza.
 tvá!

Largo ma un poco animato. (♩ = 44.)
pp

těch marných sta-tků dbá! Můj poklad lá-ska tvá, lá-ska
 Róza. *pp*

Kal. Ó kla-mné do-mně-ní,
 Nuž sná-šej sou-že-ní
 Mal. Aj hledíme, bez jmění

pp

Blaž.
Vít. tvá, láska tvá, můj poklad!

Róza.
že lásky tou-že-ní těch marných statků dbá, — taksmýslí jen lá-ska ne-pravá!

Kal.
za svo-je vzbouře-ní! nuž sná-šej sou-že-ní za svo-je vzbouře-ní!

Mal.
jak rád se o-že-ní, aj hledme, bez jmění, jak rád se o-že-ní!

Pojď, tře-ba vsvětě o-pu-ště-ní a svý-mi ot-ci za-vr-že-ní,

Jen jdě-te ve svém za-vr-že-ní, a buďte spo-lu pře-bla-že-ní!

Ha, za mé vů-le po-ha-ně-ní teď na-vždy blud' jen v po-vr-že-ní,

Skřiv. Aj, toť mi vě-ru k po-di-ve-ní, ba ne, to ne-ní ku-vě-ře-ní,

Bonf. Aj, aj, hled'-me je! prav-da-

Mistr zedn. Aj, aj, hled'-me je! prav-da-li!

Aj, aj, hled'-me je! pra - vda-

my na - jdeme si lá - sky stan a bla - ha ráj nám bu - de dán!
 kde pravá lá - ska na - jde stan tam bla - ha ráj vám bu - de dán!
 náš sva - zek navždy ro - zerván, již nechci být tvým otcem zván!
 ten zá - měr so - tva po - tr - vá, jej ví - tr pou - hý roztr - há!
 li! tak! tak! to jsme se do - čka - li!
 tak! tak! to jsme se do - čka - li!
 li! tak! tak! to jsme se do - čka - li!
 S Bo - hem! ne - u - zřím snad víc ot - ce smí - re - né - ho
 S Bo - hem, s Bohem! vo - lám že - hna jíc, s Bohem! vo - lám
 Jdi jen, ne - u - zřís už víc ot - ce smí - re - né - ho
 Blá - ho - ví, blá - ho - ví, však až se ná - sled - ky
 Aj, hled' - me je, tak,
 Aj, hled' - me je, tak, to jsme se do - čka - li,
 Aj, hled' - me je, tak,

líc! *dim.* S Bo - hem,
 že - hna - jíc! *dim.* S Bo - hem,
 líc! *dim.* Jdi jen,
 při - va - lí, *dim.* pak,
 tak, *dim.* aj,
 že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní,
 tak! *dim.* aj,
 s Bo - hem, s Bo - hem!
 s Bo - hem, s Bo - hem!
 jdi jen, jdi jen!
 pak, pak bu - de - te krot - sí!
 aj, aj!
 že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní!
 aj, aj!

pp *espress.*

Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - - - - sky

pp

Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - sky tou - že - ní

pp

Ó kla - mné do - mně - ní, že lá - sky tou - že - ní

pp

Nuž sná - šej sou - že - ní za svo - je vzbou - ře - ní,

pp

Aj hled' - me, bez jmě - ní, jak rád se o - že - ní,

pp *pp*

aj hled' - me je, slyš - me

pp *pp*

aj hled' - me je, slyš - me

pp *pp*

aj hled' - me je, slyš - me

pp

Aj, aj, hled' - me je,

pp

Aj, aj, hled' - me je,

pp

Aj, aj, hled' - me je,

pp

Aj, aj, hled' - me je,

espress.

tou - - - že - ní těch mar - ných sta - tků dbá!
 těch mar - ných sta - tků dbá, těch mar - ných sta - tků dbá!
 těch mar - ných sta - tků dbá, těch mar - ných sta - tků dbá!
 Nuž sná - šej sou - že - ní, za svo - je vzbou - ře - ní,
 aj hled' - me, bez jmě - ní jak rád se o - ze - ní,
 je! nech - me je, smiř - me
 je! nech - me je, smiř - me
 je! nech - me je, smiř - me
 slyš - me je, nech - me je,
 slyš - me je, nech - me je,
 slyš - me je, nech - me je,
 slyš - me je, nech - me je,

můj po-klad lá - ska tvá! Ó kla - mné,
 můj po-klad lá - ska tvá! Ó kla - mné,
 tak smý - ší jen
 náš sva - zek na - vždy
 ten zá - měř so - tva, so - tva
 je! aj, aj, hled' - me
 je! tak, tak, to jsme se do - čka - li, aj, aj, hled' me je! prav - da - li
 je! aj, aj, hled' - me
 aj, hled' - me
 aj, hled' - me
 aj, hled' - me
 aj, hled' - me
 l. r.
 ff p

kla - mné do - mně - ní, kla - mné do - mně - ní, můj po - klad lá - ska ne - pra - vá, tak smý - šlí jen, smý - šlí ro - ze - rván, na vždy již ne - chci být tvým ot - cem po - tr - vá, so - tva po - tr - vá, jej ví - tr pou - hý roz - tr - há, je, aj, prav - da - li, aj, slyš - me je, nech - me tak, tak, to jsme se dočka - li, aj, slyšme je, nechme je, smířme je, je, aj, prav - da - li, aj, slyš - me je, nech - me je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se je, aj, slyš - me je, tak, tak, to jsme se

- mné, klamně do - mně - ní! Pojd'! s Bo - hem!
 - ska, lá - ska tvá! Pojd'! s Bo - hem!
 jen lá-ska ne - pra - vá! Jdě - te s Bo - hem!
 zván, tvým ot - cem zván! Jdi jen, ne - u - zříš už
 ví - tr roz - tr - há! Blá - ho - ví, blá - ho - ví,
 je, aj, smiř-me je! tak, tak, tak,
 to jsme se do - čka - li! Ženich, který nechce jmění, ten je vě - ru k podí - ve - ní!
 je, aj, smiř-me je! tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 do - čka - li! tak, tak, tak, tak,
 dim. p pp cresc.

ne - u - zřím snad víc ot - ce smí - ře - né - ho

ne - u - zřím snad víc ot - ce

vo - lám že - hna - jí!

víc ot - ce smí - ře - né - ho

blá - ho - ví, jdě - te mi so - cí!

tak, to jsme se

že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní,

tak, to jsme se

to jsme se

to jsme se

to jsme se

to jsme se

to jsme se

líci! Pojd',
smí - ře - né - ho líci!
jdě - te s Bo - hem!

líci! jdi jen,
blá - ho - ví, blá - ho - ví,
do - čka - li! tak,
že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní!
do - čka - li! tak,

do - čka - li! tak,
do - čka - li! tak,
do - čka - li! tak,
do - čka - li! tak,
do - čka - li! tak,

cresc.

pojď! lá - ska ve - de

pojď! s Bo - hem!

vo - lám že - hna - jíc,

ne - u - zříš už víc ot - ce

blá - ho - ví, jdě - te mi so - čí

tak, to jsme se

že - nich, kte - rý ne - chce jmě - ní, ten je vě - ru k po - di - ve - ní,

tak, to jsme se

to jsme se

to jsme se

to jsme se

to jsme se

cresc.

pp *poco smorzando*

pojď! s Bo-hem! lá - ska ve - de nás! _____

pp

pojď! s Bo-hem! lá - ska ve - de nás! _____

pp

žehna - jíc, s Bohem! vo - lám že - - hna -

pp

již, ne - chci být tvým ot - cem zván! _____

pp

blá - ho - ví, jdě - - te mi so - čí,

pp *poco smorzando*

hledme je, _____ pravda - li! tak, tak,

pp

to jsme se do - čka - li, to jsme se do - čka - li, tak, tak,

pp

hledme je, _____ pravda - li! tak, tak,

pp *smorzando*

do - - čka - li, tak,

pp

do - - čka - li, tak,

pp

do - - čka - li, tak,

pp

do - - čka - li, tak,

pp *dolciss.* *senza cresc.* *sempre pp*

ppp

Róza. (za Vítem a Blaženkou.)

Tak plane láska pra-vá! jest od-vá-žli-vá, žhavá,

sf *f*

Moderato.

a ce-lé-mu se svě-tu v odpor staví! Však on ach, když jej ten-krát na-ši

Moderato.

f *p*

od-by-li, on zbabě-le hned u-stoupil, mne o mé ště-stí o-lou-pil; ach

f *p*

on mě ne-měl do-sti rád, ško-da, ško-da na-stokrát!

p *f* *dim.* *p*

Moderato.

p

Ó, kdy-by on mě tak byl mi-lo-val, tak kdy-by on byl ot-ci vzdoro-val,

Moderato.

p

a tak mě schvátiv mužnou ná-ru-čí, mne u-ne-sí, byt' v o-sud nej-chud-ší,—

poco cresc.

byt' v o-sa-mě-ly, pu-stý, skrovný o-sud, jen kdy-by lá-skou, ach, byl zbu-do-ván!

p

sfz

jen kdy-by lá-skou, ach, byl zbu-do-ván! Tot' dá-vný

sen! a přeč to pla-ne po-sud,— ten dra-hý muž,

cresc.

ten dra-hý muž, — ont', ont' po-sud mi-lo-ván!

(lekne se)
Kdo zde?

Výstup VII.

(Róza. Vstoupí kradmo Bonifác. Čirá tma.)

Moderato (♩ = 100.)

Bonf.

Já, pan-no Ró-za, Bo-ni-fác, já sám!

Moderato. (♩ = 100.)

risoluto

Já — se vám — ce-lý tě-lem, du-ší vzdám!

Ach, panno

ff

espress.

Ró-za, je to tě-žká věc, tak mar-ně vzdy-chat!

vy-sly-šte mě přeč!

p

cresc.

Andante marziale. (♩ = 100)

Jsem vo-ják, jsem vo-ják, stál jsem

v bi-tvách pro-ti Pru-su a kam jsem má-chnul, a kam jsem má-chnul,

lí-tlo ti-síc ku-sů, lí-tlo ti-síc ku-sů, necht' pro-ti-vník se sá-pal

ja-ko čert! Však pře-de mnou ta chá-ska se trá-

sla, však pře-de mnou ta chá-ska se trá-

espress.

sla! — a-le lá - ska, a-le lá -

dim. *p*

— ska, ach lá - ska ne-ní, ne-ní zá-dný žert, ach lá - ska

Andante listesso tempo. (♩) = 100

ne-ní, ne-ní zá-dný žert! Ó, — panno Ró - zo, ó, — panno Ró - zo,

Andante listesso tempo. (♩) = 100

p

ne-šlapme si po ra-do-sti kvě-tech, a sa-mo-tou se ne-tra-pme, jsme

v nej - krásnej-sích le-tech. Pryč s každou trudnou u-pomínkou!

sf *p*

Tempo I.

Jsem váš, jsem váš, vy buďte mojí žín - kou, vy buďte mojí

Tempo I.

žín - kou, když já vás k srdci při - vi - nu, tím po - tre - stá - te

zrádce Ka - li - nu, tím po - tre - stá - te zrá - dce, zrá - dce Ka - li - nu!

poco rit.

poco rit.

Róza. Ha,

ztre - stat ne - věr - né - ho Ka - li - nu! Však čím si věr - nost' va - ši zji - stit mám?

Moderato.

p

Bonf.

Těch mla-dých ta-jem-ství jsem od-kryl vám, nuž, ze sr-dce vám věr-né-ho

Allegro. Róza (rychle) Bonf.

těž po-vím o ta-jem-ství sta-ré-ho! Jak? zná-te Ka-li-no-vo ta-jémství? Však

Allegro.

Moderato. (tajupně)

slavně, tě-žce sli-bte mi, že za-ml-čí-te, o čem zví-te, všem li-dem

Moderato. *pp*

Róza. *mp*

na ze-mi! Já sla-vně, tě-žce sli-bu-ji, že za-ml-čím vše, o čem

Bonf. *sotto voce*

zví-m, všem lidem na zemi! Pst! Někdo jde! Ha, Kali-na to sám!

pp

Výstup VIII.

(Róza a Bonifác skryjí se za křovinu. Vystoupí Kalina.)

Andante. (♩ = 60.)

Kal. *p*

Jsem ho-tov, od-hodlán! tak ne-chci žít,

*marcato**sf*

Andante. (♩ = 60.)

ff

v prach po-šla-pán,

bud' před Ró-zou chci stát co ve-li-kán, neb at' mě

con forza

za-hu-bí sám pe- kla pán!

Allegro vivo. (Kalina obléká se v kápi, rozžehne svítilnu, dá jí za pás, vezme motyku a rýč. Bludičky

p

ve tmě vyskakují, vítr věje.)

Róza. (tíše.)

Bonf.

Hrů - za, sly-šte! Jen se ztiš-te!

Róza.

p
Mně se zdá, — že sly-ším — du-čů hlas!

Bonf. (se strachem)

Mně se zdá, — že vi-dím šo-tky zas!

Ka1. *Listesso tempo.* (♩ = ♩) (vyndá list a čte.)

mf
Zde' mám to ji-sto!

Listesso tempo. (♩ = ♩)

mp 3 3 3

mf
„Ce-stu k tvé-mu ště-stí ruka má ti věští! Do Bezdě-zu

mf.

pp

lů-na sestu-puj, až tam najdeš poklad svůj! Vcho-du zname-ní zde

pp

p *pp*

(list se mu v ruce rozpadá.)

psá-no máš! to ti ra-dí frá-ter Bar-na-báš! "

pp

(svítí si na vycňívající ze země balvan.) Róza (zticha)

Ha, prach a po-pe! — To mr-tvý frá-ter z hro-bu psal! On za-hu-bi své

sf *p*

Kal. (nasadí moty-
spase-ní! Zde! na kameně ono znamení!

sf

ku, aby vypáčil balvan, v tom se opětuje zpěv duchů pod zemí z jeho snu.) *sf*

Ha!

p

Róza. *p*

je to zdá-ní jen? — Modleme se zaň! Bo-že, ty jej

sf *espress.*

Bonf. *mf.* *cresc.*

chraň! I nechte ho! až přijde je-ho čas, však si ho

pre-ce ve-zme d'as! Jen modle-me se za se-be! (křičuje se)

Kal. *risoluto* *f.* (pracuje, až vypáčí motykou balvan.) Róza (k Bonf.) (strká Bonifáce)

Nuž budiž! Spěste! zdr-zte jej! jste muž!

ku předu, on se bojí.) Bonf. *mf.* (uteče za ní) Kal. *mf.*

Ó já vás ne-chci o-pu-stit! Rozho-dnu-to

risoluto (vstoupí po pás do jámy.)

už, já v sá-zku dá-vám vě-čný ži-vot svůj!

Róza. (vzběhne proti Kalinovi.)

Kal. (vyskočí a rozevře náruč.) *espress.*

stůj, ne-šťá-stný, stůj!

Ró - zo má!

Ne!

ne-žli před te-bou jak že-brák stát, spíš chci svou du-ši vsá-zku

Róza. (klečí u kraje jámy)

Ó bě-da, bě-da, zka-za!

(sestoupí a zmizí v jámě. Blyšne se a zahřmí.)

dát!

Bonf. *ff*

(se víckrát křížuje.)

Ó bě-da, bě-da, zka-za!

Opona rychle spadne.

na - vla - že - ní o pou - ti, po - sví - ce - ní čím by se ve - se - lil

svět? čím by se ve - se - lil svět? Rá - di ho u - ži - jem,

s vá - mi si při - pi - jem, rá - di ho u - ži - jem, s vá - mi si při - pi - jem, pán - bůh li zdra - ví jen

dál — pán - bůh li zdra - ví jen dá! V do - mě tom se - jdem se

Meno mosso.

a tempo

zas na svat-bu za krát-ký čas, až se vám dce-ru-ška vdá,

a tempo

až se vám dce-ru-ška vdá!

ff

Moderato.
Mal. (zlostně) Róza. (k Blaženě.) (Blaženka blíží se M. zedn. bázlivě a prosebně) *mf*

To jsou marné tla-chy! Pros, a ne-měj strachy! Já řku,

Moderato. *p* *p*

při tom chme-li bý-vá jin-dy pl-no pí-sní, což dnes ni-kdo ne-za-

SOP. ALT.

zpi - vá? Blažen - ka at' zpi - vá, Blažen - ka at' zpi - vá, at' *più f*

TEN. *più f*

BAS. Bla - ženka at' zpi - vá, at' zpi - vá, at' *più f*

f *cresc.*

Blaž. (utírá si oči) Mal. (zlostně)

zpi - vá! Dnes ne - mo - hu! Má mí - sto mu - zi - ky být pláč a

zpi - vá! *ff* *f* *p*

Róza. Blaž. *mp.*

Jen zpi - vej! Ach, já to te - dy

ca - vy - ky?

SOP. Jen zpi - vej! Jen zpi - vej!

ALT. Jen zpi - vej!

TEN. Jen zpi - vej! Jen zpi - vej!

BAS. Jen zpi - vej! Jen zpi - vej!

Jen zpi - vej!

cresc. *f dim.* *p*

Andante. (♩ = 88.)

zkusím!

Andante.

Blaž. (Zpívá zápasíc s pláčem)

p espress.

1. Což ta vo - da svý - še strá - ní pa - dá, — pa - dá, pa - dá, —
2. Jak v ty vl - ny mno - há ská - la bo - dá, — bo - dá, bo - dá, —

1. až se vše - cka ro - zpě - ní! Ach to na - še mi - lo - vá - ní
2. s vý - šky až tam k hlu - bi - nám! Ó já jsem se ne - na - dá - la,

animato

1. škoda, ško - da, ško - da, je - stli se nám pro - mě - ní!
2. bě - da, bě - da, bě - da, jak jsou li - dé pro - ti nám!

p *più p*

Poco animato.

3. Já ti bu - du do sko - ná - ní věr - ná, — věr - ná, věr - ná, —

Poco animato.

jen at' ne - ní lá - ska má bez lid - ské - ho po - že - hná - ní

Meno Allegro.

marná, marná, marná, pro ten svět ti ztra - ce - ná,

sf (vypukne v pláč, zastře si tvář a uteče v levo.)

pro ten svět, pro ten svět ti ztra - ce - ná!

Tempo I.

Ma1. (rozhněván hledí za Blaž.)

Jen hled! me! Ne - ví - dá - no!

Aj ta má roz - pla - ka - no!

Aj ta má roz - pla - ka - no! tak bý - vá ne - vě - stám!

Aj ta má roz - pla - ka - no! tak bý - vá ne - vě - stám!

Tempo I.

Rá - di a ve - se - lí po - mů - žem při chme - lí, rá - di ho u - ži - jem,

Tempo I.

svá - mi si při - pi - jem, až se vám dce - ru - ška vdá, až se vám dce - ru - ška

vdá, až se vám dce - ru - ška vdá!

ff

Róza.

Mal. (hněvivě.) Dáš mu ji! (k mistru zednickému.)
Mý - lí - te se, že ji Ví - tu dám! Nu, mistre, mluvte

ff

Zedn.

sám, že ten do-brodruh Ka-li-na má dluh! To vám po-vím, já řku, hned:

je mi dlu-žen dva-náct set!

Vivacissimo. (♩ = 72.)

Róza. (k Malinovi.)

To je vě-ru pou-hý tret, pro-to ne-zbo-ří se svět, ne-u-sou-žíš pro to vě-ru,

Vivacissimo. (♩ = 72.)

pro ně-ko-lik stří-br-ných, ne-u-sou-žíš je-di-ná-čka, je-di-ná-čka svo-ji

Mal. *leggiero*

dce-ru! Je mu dlu-žen dva-náct set, vždyt' jsem já to vě-děl hned!

Z ta - ko - vé - ho pá - na vě - ru mo - hu já si dě - lat smích, chce - li žá - dat

o mou dce - ru, ať mi, ať mi dá slov u - ctivých! Dá - te - li mu svo - ji dce - ru,

Zedn.
mf
p

(překvapen hněvem Malinovým.)

do - čekal bych se gro - šů svých! — A - le, já řku, — to jsem vě - ru do vo - sí - ho

sf

hní - - zda pích! *Róza.* Tak ji trá - # pit, to je hřích! *Mal.* tak ji trá - # pit,
On mě pý - chou rozzlobil,

to je hřích! Tys' vždy mou - drým ot - cem byl,
toť bych blázen vě - ru byl, za to chtít mu dce - ru dát, on mě pý - chou

Zedn. (k Malinovi.)

Pravda, blá - zen by - ste byl, kdy - by - ste se po - drobil!

je-di-ná-čka svo-ji dce-ru!

at' mi dá slov u-cti-vých. On mě pýchou rozzlo-bil, to' bych blázen vě-ru byl,

Pravda! Pravda! Pravda! blá - znem by - ste byl,

molto espress.

Když ji Vít má v pravdě rád, —

za to chtít mu dceru dát, za to chtít mu dceru dát, at' se sní - ží,

kdy - by - ste se po - dro - bil! Já řku,

proč jim nechceš blaha lá - sky přát, když ji Vít má v pravdě rád, proč jim

pak se mů - že stát! at' se sní - ží,

do-bře, do-bře, tak se mu-sí stát! Já řku,

nechceš bla - ha lá - sky přát, když ji Vít má v pra - vdě
 pak se mů - že stát, at' se sní - ží, at' se
 do - bře, tak se mu - sí stát, tak se mu - sí, tak se mu - sí, tak se mu - sí

rád, proč jim nechceš bla - ha lá - sky přát?
 sní - ží, pak se, pak se mů - že stát!
 stát, do - bře, tak se mu - sí stát!

Mal. Nu, dám svou dceru Ví - tu, až sám Ka - li - na

Allegro moderato.

sem na to místo přijde prosit za sy - na! Allegro moderato.

mf Bonf. *Mal. f* Bonf. *f*

(sleze s pece; tajemně.)
Sem ni-kdy ne-vkro-čí můj strýc! A mu-sí vkročit! Ni-kdy

Róza.

víc! Neb ztracenuž je konšel Ka-li-na! Ne, ne, to nedá Bůh!

Bonf. *f* *p*

Ženské. Tot' ta-jemství! Dřív

Ja-káž pak to no-vi-na?

Muž. *mf* Ja-káž pak to no-vi-na?

slavně, těž-ce sli-bte mi, že za-ml-čí-te, o čem zví-te, všem li-dem na ze-mi!

My

sla-vně, těž-ce sli-bu-jem, že za-ml-čí-me, o čem zvi-me, všem li-dem, všem li-dem

Bonf.
Nuž, konšel Ka-li-na šel hle-dat po-klad!
na ze-mi!

pp

Lento.
Bo-ze, du-ši spas! neb zhro-bu zval ho frá-ter Barna-báš!

Moderato.
mf

Lento.
a do té chví-le vzal ho ji-stě ďas, já po-mo-dlím se za něj ot-če-náš!

Lento.

Róza. *espress.*

(Za černými dvířkami u pece slyšeti šramot a bušení. Skřiv. uděšen se skoč s pece.)

Bo_že, ach mi_lo-stí svou jej chraň! at' se nic zlé_ho ne_va_lí naň!
(za scénu) (úhozy motykou)

dolce

sfp

Skřiv.

Co to? tam ně-co ha-ra-ší!

Bonif.

Ty hr-di-no! snad v peci nestra-ší?

Výstup II.

(Předešli. Vstoupí Blaženka, hned za ní Vít, na cestu ustrojen.)

Andante.

Blaž. (bázně k Róze.) *mezza voce*

Róza. (Vít vstoupí.)

Ach te-to, smí sem Vít? At' při-jdel

espress. pp

cresc.

espress.

Mal. (k Vítu.)

Vít. Andante sostenuto. (♩ = 60)

(obráti se k Róze.)

molto espress.

Co pak bu-deš chtít?

Vám s Bo-hem dát! Neb jdu si ště-stí hle-dat

Andante sostenuto. (♩ = 60)

p

v svě-tě, bych tak, jak chud jsem, v příš-tím lé-tě svou Bla-žen-ku směl svo-jí zvat!

cresc.

Mě o-tec o-pu-stil a na-vždy vy-ho-stil, jen vy nám že-hná-te,

p *cresc.*

k vám spě-ji rád, — nuž buďte s Bohem na-sto-krát, nuž buďte s Bohem

f *p* *più p* *dim.*

pp (potřásá rukou Rózinou.) (Blaženka pláče.)
na-sto-krát!

SOPR. *pp* Až je ho lí - to! zda - li se po - hne

ALT. *pp* Až je ho lí - to! zda - li se po - hne

TEN. *pp* Až je ho lí - to! zda - li se

BAS. *pp* Až je ho lí - to!

pp

Blaž. (prosebně.)

Róza. (významně k Malinovi.)
Můj ot-če! Vít.
Nuž, bra-tře, mám mu s Bo-hem dát? A

sta-rý, kdy zří to?
sta-rý, kdy zří to?
pohne sta-rý, kdy zří to?
zda-li se po-hne sta-rý, kdy zří to?

Listesso tempo. *espress.*

necht' vy, ot-če, bu-de-te mi lát, já že-hna-ti vám bu-du v dálce a

Listesso tempo.

p

zku-siv ště-stí v mí-ru ne-bo vál-ce, bud' za-hy-nu, bud' na-vrá-tím se

f *p*

f *p*

molto espress.

k vám, a ja-ko syn vás o-pět po-žádám, byste přeč poznal ce-nu

molto espress.

dolce

mi-lo-vá - ní, a ja-ko syn vás o-pět po-žá-dám, by-ste přec poznal ce-nu mi-lo-

f *rall.*

vá-ní a pak snad dá - te nám své pože-hná-ní!

pp rit. dim. et smorz.

Più animato. Mal. Moderato. poco Andante.

Più animato. Moderato. poco Andante.

Ty máš ji ho-chu rád, nu já to vím,

mf p

f risoluto

však je-nom tvé-mu ot-ci ta-dy od-po-vím!

ff

Bonf. Marciale. ♩ = 100.

(predstoupí vážně.)

Já Bo-ni-fác, strýc je-ho Ka-li-na, vás pro-sím za Ví-ta jak

Marciale. (♩ = 100.) p

za sy-na, byste mu dal svou ctnostnou pan-nu dce-ru, a

sám pak za se-be, aj na mou vě-ru. já ta-ké na ná-mluvách

po-díl be-ru, a hned to po-vím, má-li se to stát: Já,

mezza voce — panno Ró-zo, já bych rád! *Più animato.* Mistr zedn. *f*

Mal. *mf* Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná věc!

SOPR. *mf* Aj, aj, aj,

ALT. *mf* Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná

TEN. *mf* Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná

BAS. *mf* Aj, aj, aj, aj, tot' pěkná

Più animato.

Mal.

já řku, to' je pěkná věc! To rozmyslí si Ró-za
 aj, to' pěkná věc, to' pěkná věc, to rozmyslí si Ró-za přec, jen jdě-te vy zas na svou
 věc, aj, aj, aj, aj, to' pěkná věc, to rozmyslí si Ró-za přec, jen jdě-te vy zas na svou
 věc, aj, aj, aj, aj, to' pěkná věc, to rozmyslí si Ró-za přec, jen jdě-te vy zas na svou
 aj, to' pěkná věc, to' pěkná věc, to rozmyslí si Ró-za přec, jen jdě-te vy zas na svou

Róza.

přec! To rozmyslím si vě-ru přec! Jen jděte vy zas na svou
 pec, jen jdě-te vy zas na svou pec!
 pec, jen jdě-te vy zas na svou pec!
 pec, jen jdě-te vy zas na svou pec!
 pec, jen jdě-te vy zas na svou pec!

Bonf.

přec! Však Ka-li-nu si vzal už dáv, já, pan-no Ró-zo, při-jdu zas!

p -
 já jdu teď ti - še na svou pec, však roz - my - sle - te si to

(v peci)
 (sedne zas ke Skřivánkovi na pec; rány za dvířkami se opět ozvou.
 Bonifác i Skřivánek uleknuti seskočí s pece.) Bonf. *sf*
 přec! Co to?

cresc. *sf* *p*

Skřiv. *f*
 Ty hr - di - no, snad v pe - ci ne - stra - ší?
 tam o - pravdu cos' ha - ra - ší!

Bonf. *mf* Róza.
 Kam jdou - tě ta dvíř - ka tady v koutě? Já sa - ma ne - vím! Tot' ja - kýs' vý - chod

sle-pý kams' ve zbo-re-né sklepy!

Mal. Nač je tak ti-cho? zpívej, Skřiván-ku!

(Skřivánek a Bonifác sednou zase na pec.)

Sbor. Však novou! však no-vou! zpívej
Však novou! však no-vou!

no-vou!

zpí-vej no-vou!

Moderato. ♩ = 96.

Skřiv. (zpívá na peci.)

1. Aj k ce-mu, bra-tře, stra-chy máš, kam srd-ce tvé to svá-dí?
2. On zpí-val rád a rád se smál, ctil ve-se-lí a mla-dost',
3. A ve-se-lý, jak ta-to zvěst', byl ži-vot je-ho ce-lý.

1. Byl' ve - sel frá - ter Bar - na - bás, byl do - brý, věr - ný pří - tel náš,
 2. kde mi - lý s mi - lou vhněvu stál, on smi - řo - vat je ne - u - stál,
 3. Nuž, at' mu vě - čně bla - ze jest! Jak slu - ší naň, — mu vzdáme čest!

Bonf.

1. Byl' ve - sel frá - ter Bar - na - bás, byl do - brý, věr - ný
 2. Kde mi - lý s mi - lou vhněvu stál, on smi - řo - vat je
 3. Nuž, at' mu vě - čně bla - ze jest! Jak slu - ší naň, —

1. my mí - va - li ho rá - di, my mí - va - li ho rá - di!
 2. to by - la je - ho ra - dost', to by - la je - ho ra - dost'!
 3. při je - ho mi - lém chme - li, při je - ho mi - lém chme - li!

1. pří - tel náš, my mí - va - li ho rá - di, my mí - va - li ho rá - di!
 2. ne - u - stál, to by - la je - ho ra - dost', to by - la je - ho ra - dost'!
 3. — mu vzdáme čest' při je - ho mi - lém chmeli, při je - ho mi - lém chme - li!

SOPR. (Třikrát se opakuje.)

1. My mí - va - li ho rá - di, my mí - va - li ho rá - di!

ALT.

2. To by - la je - ho ra - dost', to by - la je - ho ra - dost'!

TEN.

3. Při je - ho mi - lém chme - li, při je - ho mi - lém chme - li!

BAS.

(Veliký rachot ozve se za dvířkami. Všecko se poplaší.)
(za scénou motýčkou)

Allegro con fuoco.

Sbor.

Bě - da! bě - da! Bo - že náš!

Allegro con fuoco.

Bě - da! Bo - že náš!

sf *p* *cresc.*

ff

z hro - bu vstá - vá frá - - ter Bar - na - bás!

z hro - bu vstá - vá frá - - ter Bar - na - bás!

(Louče shasnou, všickni utekou kromě Rózy.)

ff

Výstup III.

(Róza. Dvířka s rachotem se rozletí a do temna vstoupí v zaprášené kápi, se svítilnou za pasem a se zdviženou motykou v ruce Kalina.)

Róza. \wedge *Meno Allegro.*
Ha, on to jest! a živ!

Kal. *f*

ff *ff* *dim.* *p* *Meno Allegro.*

jsi, ó du-chu, stůj! mně ru-ka mrtvých vě-stí sem ce-stu k mému ště-stí,

Lento. *Róza. \wedge*
Ach, tak to my-slel frá-ter

p *Lento.* *p* *sf* *p*

já jdu si zvednouť po-klad svůj!

(blíží se mu) *f* *ritard.*

Bar-na - báš! Ten po - klad: smír to
 (pozná ji) *f* *ritard.*

Ó Ró - zo má! Ten po - klad by - la lá - ska

náš!
 (spěchá jí v náruč.)

tvá!

Moderato assai. (♩ = 72.)
 Kal. *dolce espressivo*

mf

Ó jak jsem bloudil, jak jsem te - be ne - u - zná - val a za - pí - ral, že mi - lu - ji jen

Moderato assai. (♩ = 72.)

stá - - le te - bel Jak u - ko - jil bych teď svých

pozdních ci - tu ná - va? ne, ne, ne, již se ne - o - šá - lím

o své ne-be! *espress.* Ó Ró - zo, *dolce*

cresc. *dim.* *p*

hle, tak pozdě na - vra - cím se k to - bě, a přec jsou je - ště svo - je

sr - dce na - še o - bě! Již ne - rozdvoj ta sr - dce zno - va slou - če - ná,

cresc.

ó, Ró - zo vě - čně mi - le - ná, bud' *espress.* *ff*

sf *p*

Róza. *ff*

Jsem tvá!

má, bud' má!

Výstup IV.

(Předešlí, Malina, zedník, Skřivánek, Bonifác, Blaženka, Vít a sbor přihnou se se světly.)

accelerando cresc.

Vivace. Mal. *f*

SOPR. *f* Aj

ALT. *f* Co se tu dě-je? co se tu dě-je?

TEN. *f* Co se tu dě-je? co se tu dě-je?

BAS. *f* Co se tu dě-je? co se tu dě-je?

Co se tu dě-je? co se tu dě-je?

sf Vivace. *ff*

Molto moderato.

hle, sám kon-šel Ka-li-na! Co žá-dá-te? Jdu prosit za sy-na,

ff *siroce* *p* Kal.

by-ste mu svo-ji dce-ru dal, a sám bych si pak pannu Ró-zu

riten.

Più Allegro. Blaž. radostně.

Můj Ví - tku!

vzal! Mal. *f* Vít. *f* Můj kví -

Nu, s pá-nem bo-hem, vez-mě-te se vši-ckni!

Sbor.

SOPR. *ff*

ALT. *ff* Aj

TEN. *ff* Aj

BAS. *ff* Aj

Più Allegro.

Vivo.

tku!

kdo jste svo-ji, bud'-te svi, tu má-me ce-lé ta-jemství, nic ji-né-ho v tom ne-vě-zí, jen
 kdo jste svo-ji, bud'-te svi, tu má-me ce-lé ta-jemství, nic ji-né-ho v tom ne-vě-zí, jen
 kdo jste svo-ji, bud'-te svi, tu má-me ce-lé ta-jemství, nic ji-né-ho v tom ne-vě-zí, jen
 kdo jste svo-ji, bud'-te svi, tu má-me ce-lé ta-jemství, nic ji-né-ho v tom ne-vě-zí, jen

Vivo.

sta - rá lá - ska zví - tě - zí!
 sta - rá lá - ska zví - tě - zí!
 sta - rá lá - ska zví - tě - zí!
 sta - rá lá - ska zví - tě - zí!

Opona dolů.

8. 92.

